

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ,

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
Банк Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
у ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

Чому французи невдоволені італійсько-югославянським договором?

Вірджініо Гайда обговорює на сторінках „Воє д' Італія" враження, що його зробив італійсько-югославянський договір у різних столицях, зокрема в Парижі. Французька преса, яка колись пропагувала згоду між Римом і Бідгородом, тепер відкинула різні застереження і проти італійсько-югославянського договору і не криється, що невдоволена ним. Французи бояться, щоб Югославія не відірвалася від лігової політики і від французької системи збірної безпеки та щоб осередок тяготи Малої Антанти не пересунувся з Парижа до Риму.

Описуючи ті припущення, Гайда пригадує, що свого часу французька дипломатія намагалася зорієнтувати югославянську політику

проти Італії, щоб утримувати спір за Адріатичне море. Вона старалася також зв'язати Югославію з Малою Антантою та ужити її до оточення Мадярищини, Австрії, Німеччини та Болгарії.

Та Югославія зрозуміла, що не слід їй вислуговуватися чужим інтересам. Пакт вічної приязни з Болгарією та договір з Італією становлять зміну становища Югославії до Балканської Антанти та відбирають Малій Антанті протиталійський та офеңзивний характер.

Крім того Югославія нормалізує взаємини з Мадярищиною й Альбанією; вона признала Італії право опікуватися незалежністю та цілістю Альбанії.

Національні війська оточили Позоблянко.

Як повідомляє Алас, національні війська ведуть живу акцію в околиці Позоблянко. З дня на день звужується обруч національних військ довкруги міста, національні літаки його бомбардують, подібно як і вороже запліддя.

Залюта Позоблянка складається з частин міжнародної бригади, що їх прислали з Картахени й Альбасете, щоб перервати „вуглевий шлях“. Тепер та залюта намагається видістатися з міста, — видно, що вона не має вже ні муніції, ні харчів і мусить небагом піддатися.

Ген. Кейно де Ляно заявив, що комунікати валенсійського уряду даліше представляють фальшиво положення під Позоблянком; місто зовсім знищене, червоні не мали ніякого успіху.

НЕВДАТНІ НАСТУПИ ЧЕРВОНИХ ПІД МАДРИДОМ.

Комунікат національного командування повідомляє: Вчора коло 13. год. червоні почали наступ на Араваку, але національні війська відкинули їх з великими втратами, подібно як і другий наступ на відтинку Куеста де Лас Пердісес. На побоевищі залишилося 40 убитих червоних та чимало зброї.

Рада оборони Мадриду подає в комунікаті, що на Гвадалахарському відтинку червоні здобули кілька дрібних місцевостей, вирівнюючи ліве крило. На інших відтинках спокійно.

ПІВНІЧНИЙ ФРОНТ.

Комітет ради оборони країни басків згадає лише про артилерійську перестрілку на відтинках Лекіто, Еїбар та Алява, зрештою нічого цікавого.

Також головний штаб північної червоної армії описує лише діяльність червоної артилерії під Ескамплеро та Евкаді. На відтинку Сантандеру червоні здобули 2 села; під Овідом — 2 скоростріли. Летунство співділало в тих операціях.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

На південному фронті — як подає національне командування — оживлена перестрілка. Під Льорісею заломився наступ червоних, з яких 39-ох полегло.

ВАЛЕНСІЙСЬКИЙ УРЯД ВІДСТУПАЄ?

Як подає Алас, в Лондоні говорять, що валенсійський уряд відкине домагання скликати Раду Ліги Націй, щоб розглянути справу добровольців. На ту постанову буцімто вплинула Англія та Франція.

ТЛО КАБІНЕТНОЇ КРИЗИ.

Теперішню урядову кризу викликали щораз поважніші труднощі у прохарчуванні, зокрема недостача хліба і щораз сильніший натиск скрайніх лівих елементів, що домагались офеңзивної, яку постійно відводив каталонський уряд. Без огляду на зусилля президента Компаніса, що хоч втягнути до уряду країну лівішу, політична

криза комплікується; проводирі тих груп домагаються дальшої рільної реформи (в напрямі ліквідації навіть дрібних індивідуальних рільних господарств і колективізації), точної контролі робітничих комітетів над промислом і негайної офеңзиви проти національних військ.

КАТАЛЬОНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ.

Урядову кризу загострює також відношення валенсійського уряду до барселонського. Компаніс заявив, що він не погодиться на те, щоб валенсійський уряд втручався у внутрішні справи Каталонії. Напруження між Валенсією та Барселіною потверджують маніфестації населення Барселіони проти висилки каталонської міліції на відсіч Мадридіві. Барселіонці примусили міліціонерів, завантажених уже на самоходи, вернутися до касарень, вигукуючи при тому: „На фронт до Гусека і Теруель“, тобто до двох найбільше загрожених відтинків каталонського фронту.

ТЕРОР.

Голову селянської партії в Масанет де ля Суелька (каталонська провінція Херона) хтось убив; подібні випадки трапляються часто. Населення домагається, щоб відібрати зброю цивільним, бо це є причиною таких частих злочинів. Уряд намагається це зробити, але синдикалісти декуди відмовляють йому послуху.

ТАРРАДЕЛЛІАС ФОРМУЄ НОВИЙ КАТАЛЬОНСЬКИЙ УРЯД.

Президент Компаніс віддав першому радникові Хенералідату Тарраделласові місію створити новий каталонський уряд. Вчора пополудні він переговорював з представниками синдикалістів і політичних партій. Коли журналісти запитали, чи новий уряд сформується вже нині, Тарраделлас не відповів, але словив надію, що „невеликі розбіжності“ між поодинокими партіями і професійними спілками вдасться усунути.

НА ЕСПАНСЬКИХ ВОДАХ.

Підчас латинських свят національний кружок „Канаріас“ затримав французький корабель „Імереті II.“, та наказав йому під загрозою бомбардування, завернути з дороги і причалити до пристані Пальма на острові Майорці. Командант французького корабля не виконав наказу і вів завантажені на поміч радівим шляхом французький кружок „Сіфрен“, що небагом надплив. Щоб оминути конфлікт з французьким воєнним кораблем „Канаріас“ лишив у спокою „Імереті II.“.

Французький вартовий корабель „Ле Сербер“, який контролює береги Іспанії, задержав торговельний корабель, що віз до Іспанії 20 добровольців, які хотіли вступити до червоної армії. Між ними було 13 американців, 5 канадійців, 3 мадярів, 2 ірландців і 2 румунів. Корабель відправлено до пристані Вандр. всі добровольці попали до в'язниці у Перпіньян.

Нема сумніву

що **ПАПЕРЦІ І ТУТКИ**
„КАЛИНА“

є найліпші

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ БЕЗ ОПІКИ.

Ця стаття містить як дискусійну, так і фактичну, що радо дамо місце в іншим міркуванням на цю саму високоактуальну тему. Ред.

Таке питання насувається кожному з нас, коли бачимо по селах і містах покинені діти без нагляду, без належної опіки, зле одіті, лихо відживлені і що найважливіше без виховання та без науки. Такої дитвори є дуже багато. Статистичних даних не маємо, бо з цієї ділянки взагалі нема таких даних. Всі ці діти є для українського народу дуже цінним матеріалом, який майже зовсім для нас пропадає, бо частина з них уже в ранній молодості стає жертвою недуг та їх наслідків, — ще більша частина деморалізується. Правда, дехто з цієї дитвори щасливо знаходить приміщення в наших нечисленних і дуже лихо вивінованих захистах. Зате дуже багато таких дітей попадає під опіку чужих і під цією опікою втрачає свідомість свого роду, здебільша втрачає і віру батьків.

У звіті Т-ва „Рідна Школа“ за минулий рік читаємо, що лікарі ствердили в дитячих садках страшенно велике число недужих дітей (30 пр.). Звичайно подибуємо діти хворі на жовну, кривуху, кашлюк, зуби, недокривність, ба навіть сухоти. Якщо додати, що діти брудні і зле одіті, то будемо мати жалюгідний образ, що представляє наше наймолодше покоління, і легко можемо собі уявити, який нарід творитиме те покоління. На жаль на те жакимне явище буквально ніхто не звертає публічно уваги, хоч в цьому випадку слід би бити у голосний дзвін тривоги. Бо коли такий грізний стан є в дитячих садках, де перебувають діти, що всеж таки мають якусь опіку батьків, то куди гірше мусить виглядати стан дитвори, що такої опіки взагалі не має?

Ніякому народові не вільно безкарно марнувати молодого покоління, тим більше українському, що мусить зводити важку боротьбу за своє існування і розвиток. Тому мусимо звернути спеціальну увагу на суспільну опіку над нашою молодію. А хтож покликаний вести опіку? Є в нас Краєве товариство охорони дітей та опіки над молодію з осідком Головного Виділу у Львові і з кількома філіями та сирітськими захистами у краю; далі Т-во „Рідна Школа“ зі своїми повітовими Союзами по повітових містах і своїми конж-

жми по селах і містечках, врешті кілька самостійних бурс для шкільної молоді та декілька зажитків і закордон, що їх одержують СС. Висхідники чи СС. Службинці. На жаль, не можемо подати точних даних про ці стани, бо лише „Р. Ш.“ оголошує свої звіти. До того всі висхідники установи працюють кожна зокрема без взаємного порозуміння, без спільного плану і поділу праці, з великою шкодою для самої справи, при чому всі вони борються з величезними матеріальними нестачами.

Не буду тут розглядати їх праці, бо на це треба би присвятити декілька статей. Скажу лише, що якщо навіть всі ці установи працювали якнайкраще, то всеж такі ці праці невисхідні, бо охоплюють лиш найкращіші одиниці, а величезна більшість української молоді, сільської молоді, є без опіки, без планового виховання і майже без шкільної науки.

Чи ж нема на це ніякої ради? Рада є. Передовсім вся українська преса мусить звернути увагу на страшну небезпеку для нашого народу, якщо мерщій не організуємо опіки над сотнями тисяч українських дітей і молоді. Далі: всі товариства, які вже ведуть працю в цьому напрямі,

мі, мусять її поширити й поглибити, приєднуючи до свого гурту якмога більше одиниць з фаховим знанням, хистом, енергією чи просто сентиментом для справи, та вишукуючи матеріальні засоби, необхідні для такої широкої закордонної акції.

Всі ці товариства разом з чернечими чинами, що опікуються молоддю, повинні бодай раз на два роки зійтись на нараду та координувати план дальшої праці й робити підсумки дотеперішньої. Треба теж або окремого часопису, що популяризував би справу суспільної опіки над молоддю і був би невідокремним усіх компетентних співдіючих чинників, — або треба переконати всю існуючу українську пресу, в першу чергу щоденники, щоб більше місця цієї справі присвячувала. Тому всі діяти, які вже мають у цьому ділі досвід, повинні обов'язково систематично надсилати до часописних редакцій свої міркування для пресового життя.

Коли політичні, економічні й освітні теми вічно нас цікавлять і хвилюють, то так само повинні всіх нас, найширше кола громадянства, цікавити й хвилювати тема: як опікуватись рідною молоддю?!

І. Воднар.

Французьке міщанство береться рятувати Францію.

(Від нашого кореспондента).

Париж, 26. березня 1937.

Як було досі, французьке громадянство було призначене тільки до робітничих синдикатів. Французький буржуа (середній чи малий промисловець, купець, самостійний майстер, селянин) — чи точніше: вся французька середня класа не мала своєї класової організації. Очевидно, вона мала всякого роду професійні товариства, але спокійне соціальне життя Третьої Республіки не вимагало від цієї середньої французької суспільної класи бурних заходів щодо збереження своїх політичних і соціальних прав.

Радикально-соціалістична партія, що є представником французьких буржуа, була впродовж кількох років постійно при владі у Франції, як перша, себто найбільша французька політична партія. Щодо вислідів останніх французьких виборів вплив цю радикальну партію в першому місці в користь соціалістів, які зораз більше ставали партією французьких дрібних міщан, 228 мільйонів виборців, передовсім на провінції, підтримали робітничих мас.

Соціально-політичний експеримент т. зв. „модового фронту“ під керівництвом соціалістів, поставив тих „лівацьких“ і „радикальних“ французьких буржуа в дуже клопітливому становищі.

В парламенті голосують радикальні послы за урядом „модового фронту“. А поза парламентом ця радикальна партія переживає мабуть найбільшу кризу в своїй історії.

Середня французька класа, цей постійний радикальний виборчий клієнт несподівано кидає П. „Модовий фронт“ не дав ніякої полеміки французькій середній класі. Вона втратила на дезадаптації франка, її приходи зовсім не збільшилися, дорожнеча зросла на 35 відсотків, а соціальний страйковий рух охопив теж і малих „патронів“ (підприємців).

І ця середня класа затрівожена тими політичними і соціальними подіями взялася лавою за організацію свого станового представництва. Всі професійні, досі бездушні, установи цих французьких міщанів і сільських буржуа підняли голову. Величезна конфедерація середньої

французької класи росте на очах, або, як П тут каже С. С. М. (Конфедерация де класе мовен — союз середніх класів).

Ця конфедерація має вже у Франції знаменитих своїх теоретиків. Вони стоять, як досі, на становищі демократичного ладу, або т. зв. „фронту свободи“. Але ця конфедерація може піти і в напрямі крайнього націоналізму, якщо „модовий фронт“ продовжуватиме свої політичні промахи.

Читачі „Діла“ знають вже з телеграм пресової агенції про заходи французьких лівацьких партій, передовсім комуністів, щоб розв'язати французьку соціальну партію (бувша „Вогнистий Хрест“) під проводом порковника Ля Рока.

І візьмімо, що суд вирокить, що французька соціальна партія це те саме, що заборонений „Вогнистий Хрест“. Ля Рок зорганізує тоді згідно зі законом нову партію. Тільки, що за кожним таким розв'язанням організації Ля Рока, що існує під різними назвами, подвоює свої ряди.

А велика більшість середньої французької класи вважатиме розв'язання соціальної французької партії Ля Рока при залишенні в спокої комуністичної партії — капітуляцією уряду перед комуністами та відривом підтримки Ля Рока.

„Середній француз (Francais moyen), французький буржуа — пише великий історик Люї Маллен — існував завжди у Франції. Це найсуттєвіший характер кожної історії, ба навіть і цієї пояснення цієї дивної історії Франції. Якщо при всіх тих потрясіннях в бігу століть, в яких видалася, що Франція вже занепадає, вона спасла себе, відновилася і знову пішла вперед, то це сталося завдяки існуванню величезної класи дрібнотішан і трудомілюбних майстрів, які в добах криз становили, неначе вічний третій стан“.

Цей третій стан, ця французька середня класа, спасла Францію в XV-ім столітті (дошка замовлях селян Жанна д'Арк), в роках великої французької революції і у французьких революціях XIX століття.

І ця середня класа має претенсію зберегти велич і соціальну рівновагу Франції і в XX-ому столітті. Коли вона рятує Францію перед наступом III. Інтернаціоналу та причиниться до провалу комуністичних впливів у Західній Європі, то це буде вже заслуга не тільки перед історією Франції, але й цілого культурного світу.

Юрій Студинський.

Ширіть наш часопис!

ВЕДЕЛЬ ВІРНИЙ.

Величина та упадок сім'ї

ІВАН ІВАНОВИЧ ГОРДІЄНКО.

I.

Іван Іванович Гордієнко був аразком громадянства батьківщини Леніна-Сталіна.

Сам він, голова сім'ї, був стаханівцем в ідеальному значенні цього слова. Доля — але не жодя там гнила буржуазна доля — але воля районного комітету, призначила його до колхозу „Красний Путь ім. Орджонікідзе“, одного з найкращих колхозів Української Соціалістичної Автономної Радянської Республіки в чернігівській окрузі. Цей колхоз називався іменем Орджонікідзе зовсім недавно, а колись називався він „ім. Троцького“. Потім перетворився на „ім. Зінов'єва“, згодом на „ім. Пятакова“, врешті перейшов на імення Орджонікідзе і дуже тішаться члени колхозу, що так добре вибрали, бо... Орджонікідзе недавно вмер.

Працює Іван Іванович Гордієнко в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе“. Кому державою правити, кому картоплю копати (у шкільно-унавській Польщі є до цього глупа дрітловість: „Всі панями не можуть бути, хтось мусить гній возити“). Отож Іван Іванович зовсім свідомо копає картоплю в колхозі „Красний Путь“. Правда, що до копання картоплі привели були ще в початках першої п'ятилітньої держави машини, але ці химерні машини замість викопувати картоплю — документно П приколупувала. Розстріляли директоров тракторної фабрики — не помагало, розстріляли механіка — машина далі не працює. Не було рад, поставили машину на полі, а картоплі-гатило стало перевозити самі члени колхозу, між ними згаданий нами ударник Іван Іванович Гордієнко зі своєю дружиною Горпиною.

Ну, кілька там викопав картоплі в одному трудовій нормальна людина? Два мішки. Не-

хай три мішки. Та Іванові Івановичеві було цього замало і він зазнав голоду:

— Тут треба посилити продукцію згідно з планом.

— Якжеж ви це зробите, Іване Івановичу? — запитав його голова сільради, — як картоплі більше не зародило?

— А ось як, — відповів Гордієнко — треба пристосувати стаханівський метод і картопле-заготівлю замість у два тижні викопати в два дні. Перевикопати на двіста процентів план. Ось як!

Настрашався голова сільради і більше не обзивався ні словом, а Іван Іванович забрався до роботи.

Про цей стаханівський подвиг Івана Івановича Гордієнка хто хоче, той може знайти докладні дані в журналі „Колгосподарство У. С. Р. Р.“ під редакцією Бергштейна — в книзі за жовтень м. р. Тут згадаємо тільки коротко: Вже першого дня Іван Іванович викопав п'ять мішків картоплі, вагою чотири пуди кожний. На другий день він показав продукцію і викопав пів тони картоплі в одному трудовій (ці всі дані беремо з „Колгосподарства У. С. Р. Р.“ під редакцією Бергштейна). Це давало більш-менше вісім мішків по чотири пуди кожний. На третій день він викопав ілюмінативну кількість: чотири тони картоплі! Та ця кількість була нічим у порівнянні з четвертим днем, що в ньому Іван Іванович викопав 27 тон картоплі! — Ця ілюмінативна цифра — пише „Колгосподарство У. С. Р. Р.“ — зробила перепад у цілій чернігівській окрузі: в колхозі „Красная Звезда“ ударник Митрофан Гаврилович викопав 102 тони картоплі в одному трудовій, та цей рекорд лишив далеко за собою ударник Гаврило Прокопович з колхозу „Красний Октябрь“, викопавши за один день 370 тон картоплі!

(На цьому місці слід спростувати дані „Колгосп. У. С. Р. Р.“ під ред. Бергштейна щодо останнього випадку, а саме — Гаврило Проко-

пович є залізничником — тобто завідателем залізничних вагонів на станції Чернігів — і цифра 370 тон картоплі відповідає точно цифрі 370 тон, висланих зі станції Чернігів у Москву в жовтні м. р.). Та це маленьке спростування ніяк не зменшує величезних заслуг Івана Івановича.

„Колгосп. У. С. Р. Р.“ ще додає осьтакі багатомовні записки: „У виду цих небудених досягнень Івана Івановича — йому призначено колгоспсоветом додатково один пуд картоплі на зиму, як премію за досягнення у соціалістичній радянській батьківщині“.

Ось такий був ударник Іван Іванович Гордієнко!

Неменшою ударницею була його дружина Горпина Гордієнко, що її фотографію ми мали нагоду бачити в „Вістях“ у жовтні м. року. На образку там гарна удариця молодича, що тримає в одній руці сапу, а в другій велику, як малий гарбуз картоплю. Під сподом напис: „Цю картоплю, найбільшу на території Радянської України, викопала удариця Горпина Гордієнко в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе““.

І Горпина Івановна стала славною завдяки цій картоплі.

У тому самому числі „Вістей“ нижній агрономії тов. Ейзенман пише на тему цієї картоплі таке:

„Фізико-хімія радянської агрокультури, під керівництвом нашого геніального вождя Сталіна, добуває щораз кращих лаврів і переко-сить (?) величезних (!) досягнень. Ми ось по-винне віддаємо (!) репродукцію картоплі-го буряка (!), що його викопали в колхозі „Красний Путь ім. Орджонікідзе“ чернігівської округи. Ця картопля є найбільша щодо їхньої (!) кубатури (!) на території У. С. Р. Р. і перевищує кубатуру Румунії, Польщі і гітлерівської Німеччини разом узятих“.

(Докінчення буде).

Червоний беріг Чорного Моря.

Під таким наголовком появилася у березневій числі берлінського місячника „Край і народи“ дуже цікава стаття п. Вальтера Естермана, відповідального політичного редактора відомого німецького щоденника „Ангріф“ (Наступ).

Згадуючи давнє минуле північного берегу Чорного Моря автор порівнює ролі скитів, гунів, аварів і татарів з сучасною руйнівною акцією більшовиків. Золоте руно з нафтою, яку грабує Москва на Кавказі, і отруту чарівниці Медеї з пропагандою, отруйними газами і бомбами, які більшовики постачають до Іспанії. Не змінилась лише доля світоносця Прометей, що все ще даремно стрясав свої ланцюги. „Господарі і володарі країв понад Чорним Морем. Совіти, дбають не про добро й біду грузинів, черкесів і українців, а про пилітку, про нафту Кавказу, про залізо і вугіль обабіч Дону, як про вибухові засоби світової революції. Не для людей і людських прав, які чини ніби боронять, мають для них цінну Крим, великий овочевий сад, багата пшеницею чорна земля України, тифліська низина, що постачає бавовну. Імперіалістична ненаситність Москви спричинила гекатомби жертв, море крові, знищила незалежність України і кавказьких земель...“ Але коли совітська будова стоїть в Росії на глиняних ногах, то на південних окраїнах висить вона взагалі в повітрі. В Москві належать частини населення і відламки комуністичної партійної організації до активної опозиції, на півдні кожний є противником Сталіна. У Харкові, осередку українського промислу, у в'язниці недавно цілий комуністичний партійний провід за протисталінські сепаратистичні змови. Совітську делегацію, яка наважилася оповідати українським колхозникам про добродійства сталінської конституції, просто злінували. Товариші славновісного Стаханова добувають вугіль так повільно, що в січні 1937 р. добуто вугля на 400.000 тон менше ніж в тім місяці минулого року.

Окремий розділ затитуловано „Україна просто не хоче“. „Так само провадять саботаж і нафтові робітники Закавказзя, які добувають так мало нафти, що участь Совітів у світовім постачанні упаде незабаром до зера. На північно-кавказьких низинах, змешкалих козаками, влада не зважається стягати збіжжя по селах, а ще менше відваги мають комісії переводити набір рекрута до полків донських козаків, визначених Сталіном. Деякі совітські урядовці, що переводили цієї зими перепис населення по селах України, не вернулись живими. „Парти-

зани“ не дають каральним експедиціям ГПУ заходити дуже далеко. І в Москві знають дуже добре, що кожна добре організована революція в чорноморських краях малаб успіх, коли червона армія була задержана якимись подіями на Далекому Сході чи далекім Заході“.

Другою ознакою нового часу на побережжях Чорного Моря автор уважає зміну політики Туреччини супроти Московщини. Туркам надокучили безупинні небезпечні московські мандрівки між Одесою та Барселоною. І Рушді Арас замість показувати свою зручність в Женеві, показав її в Мілані у нарадах з графом Чініо. Італійська думка про Чорне Море малаб бути така: Туреччина повинна дати італійським воєнним кораблям рівне право з со-

вітськими переходити через Дарданелі. Як перша потуга в Балканськй Союзі повинна Туреччина звернутися проти Москви і співпрацювати з Італією та поборювати нестерпне поновлення народів тюркського та кавказького походження в Туркестані, також і на півночі та на сході від Чорного Моря, і робити все, щоб звільнити народи навколо Чорного та Каспійського Моря. Третім знаком звороту є просто революційне перегрупування на Балкані, де ідеї миру Гітлера з одного та московська небезпека з другого боку творять чуда. Західний беріг Чорного Моря не криє своєї ворожості до Совітів. Під натиском Москви Греція скупчила свої сили в авторитарнім ладі, а Болгарія та Югославія порозумілися. Удар від Чорного Моря був би більш убивчий ніж похід до Байкалу. (Офітор).

ЗА ЩО ВЖЕ НЕ КАРАЮТЬ?

З приводу покарання жовківським староостою п. Яном Емериком о. Василя Лаврецького в Крехові гривною 50 зол. чи пак 1-денним арештом за заадресування копєрти по українськи („Діло“ з 26. ч. м. ч. 66 із заголовком, як вище) дістаємо з духовних крутіх такі замітки:

Здива не можемо вийти, як може жовківський староста так хибно інтерпретувати обов'язуючі закони, а ще більше дивуємося, як безрадним чи байдужим виявилось духовенство Жовківщини, що не зареагувало таки зараз з місця, коли дістало до рук той нелегальний обійжик з дня 18. III. 1936 ч. С. К. 1/29/36 (про що писало свого часу „Діло“). Аджеж як не загал жовківського духовенства на своєму деканальному соборі, то бодай хоч і священник, індивідуально міг і повинен був зараз, коли появилася цей дивний обійжик, виступити до вищої інстанції, себто до Воевідського Уряду зажадання на хибну інтерпретацію закону з вимогою скасувати цей обійжик.

Правний бік справи такий: Урядовою мовою всіх гр.-кат. парохіальних урядів є мова українська. Український протокол чинностей, українські книги помічні, українська кореспонденція зі всіма урядами та установами, духовними і світськими, українська печатка й український підпис душпастиря на всіх актах. Тільки одні книги метрикальні ведуться в латинській мові і в метрикальних справах, за обов'язуючими тепер розпорядками адміністративними, мають душпастирі як „ужендичи стану цивільного“, кореспондувати в польській мові. В усіх інших справах, як будівництво, конкуренція, консервація церков, кантарі тощо прислугоє парохіальним урядам,

так само як кожній стороні, приватній особі чи установі, право кореспондувати українською мовою і того права досі ніхто не оспорував. Та не лиш те, але й у всіх письмах метрикальних, витягах, статистичних виказах і ін. прислугоє душпастирєві право підписуватися по українськи й українським письмом. Підпис — це індивідуальна власність того, що підписується; важний він на всіх правних, прилюдних і приватних актах, контрактах, протоколах, векселях тощо і ніхто цього права не може відібрати ні оспорювати. Аджеж і жид кладе свій підпис гебрійським письмом і ми бачили правні акти, так підписані.

Висновок: Поки яке нозе, позитивне право не скасує українських печаток парохіальних і церковних та українських підписів, поки не заведуть усього діловодства в іншій, неукраїнській мові, доти священники мають право адресувати всі свої посилки по українськи й українським письмом (треба лиш дати побіч укр. назви поштової також польську). Заборона жовківської поштової адміністраційної влади не обоснована ніяким законом і тимсамим нелегальна.

Ніякий культурний нарід не може обійтись без шкільного Товариства, яке в національній державі стає клітиною державно-освітнього апарату, а в мішаній — доповнює її занедбанні чи недогляди в освітній роботі. — Якеж велике значіння для бездержавного українського народу має „РІДНА ШКОЛА“! Пам'ятаймо на це!

КОНСТ. МАЛИЦЬКА.

На хвилях світової війни.

4. СЕРЕД ТАЙГИ.

Вже на Ангари робимо заайомість зі сибірською мошкою. На однім постю радилі нам російські заточенці купити собі сітку на лице, а то мошка заїсть. Мошка — це безліч дрібненьких комах, які так болоче кусають, що непривичним шкіра пухне й запалюється. Місцеві мешканці носять для охорони сітку (звичайно з конського волосся), вишиту в політню, що творить аче каптур на голову і живіт. Жінки окрім того носять літні штани (в зимі їх не носять, хоч як холодно). Місцеві люди до мошки звикли та й не дуже її відчувують, але чужинцеві тяжко її витримати. Мошка заїсть на смерть і худобину, як де в тайзі заблукаться і занесена впаде. Мене, хоч і мала я сітку, так скусала крізь неї, що коли приїхали ми до Богучан, оконченого нашого етапу, мусіла я піти до лічниці, бо шкіра вся пашіла.

Богучани — столиця волости. Тут ми представилися нашій начальній владі, приставові, який списав з нами протокол і віддав нас під догляд місцевих стражників. Богучани — це велике село; церква, „батюшка“, пошта, велика каталашка, лічниці з фельчерами, кілька крамниць — звичайно, як і в інших сибірських селах.

15. липня виїхали ми з Богучан, кожний на своє поселення. Вгору ріки себто ще далі на схід поїхали д-р Охримович, Шухевич, Геруляк, Івашко і Грицьків — вниз ближче до Єнісейська поїхали: Неділка, я з тов. Балайським, брат Гродзький, Курцеба і Стеців. Ми всі були розкинені по Ангари на протязі до 200 верст: до найближ-

чого тов. Неділки було від мене 36 км., до найдалшого 1000 км. — до повітового міста 1000 км., до найближчої залізничної станції 100 наших миль.

І стали ми жити на нашому засланні. Те, що спершу видавалось неможливим, страшним, стало живою дійсністю. Ми опинилися далеко від рідного краю, від звязку з культурним світом, поміж чужими людьми, серед суворой сибірської природи.

Приангарський край, положений по обох боках Ангари, притоки Єнісея, простором більший ніж ціла Галичина, хоч сам творить тільки невеличку частину велетенського Єнісейського уезда (повіту). Ріка Ангара в тім місці, де ми жили, широка на 3—4 кілометри. Береги її високі, скелисті, на самій ріці надбудуємо часто острови та пороги. Околиці ріки дикі й лісисті. Людські оселі (села) лежать тільки понад рікою, розкинені далеко одна від одної. А поза оселями цілий Приангарський Край вкритий безмежним, непролазним лісом-тайгою.

Доріг тут нема, вся комунікація відбувається рікою — в літні човнами, в зимі саньми. На весну, коли ріка розмерзала і восени, коли замерзала, наставляла т. зв. „распуття“, майже двомісячна відлига, що переривала всяку комунікацію з найближчими селами і зі світом. Тоді треба було тяжкими ждати терпеливо на пошту, на листи та газети. Могла ціла Європа відірватися від пня Азії й потонути в океані, а ми про це дізнались би щойно по двох місяцях з американських часописів.

В Ангари безліч усякої риби, дрібної і великої, білої з остиами і червоної без остей. Кожному вільно було тоді ловити рибу без ніяких застережень і риба на всякі способи приладжена була головною стравою нашого щоденного „меню“.

В лісах були всякого роду ягоди та гриби, переважно такі, як і в нас і колиб не погана мошка, що головно садовиться по лісах, можна булоб уживати собі на овочевих вітамінах. У лісах теж ховалися великі звірі: широкорогий олень (сахатін), менший рен, ведмідь, рись, лиси, соболи, горностай, білі зайці (ушкани) та у великій кількості популяції вибірки (белжі) — а з птахів готури, тетері, рябчики, на водах стада диких лебедів, качок і гусей. Зате не бачила я там ні воробців, ні ластівок, ні бузків.

У пралісах тайги, що простягаються на північ від Ангари, живуть тунгузи, монгольське плем'я, первісні автохтони Приангарського краю; але по селах і селитбах, де ми жили, мешканців називано „чолдонами“, а вони самі себе „крест'янами“, „православними“, „русаками“. Нарід цей — мішанина різних народів, які тут наперемінно поселялися, нащадки різних засланців, носить сліди цього і в своїм вигляді і говорі. Головним їх заняттям лови та риболовля. Годують теж багато коней, худоби і лосьових собак. З літцем травня або з початком червня сіють на полі збіжжя: яре жито, яру пшеницю, ячмінь і овес, яке досягає дуже гарно за коротке тепле літо, а в першій половині вересня його збирають. Озимини не сіють зовсім. Крім збіжжя у правляють теж бараболо, капусту, моркву, цибулю, редьку, часник і огірки, які прегарно вдаються, але квасити там їх не вміють. Жінки сіють лен і коноплі, з яких придуть нитки і тчуть полотна. Кожна хазяйка має там свої кросна.

За нашого побуту над Ангарою чолдони не платили ніяких податків і звільнені були теж від воєнного обов'язку, зате тяжив на них доволі прикийрний обов'язок давати підводи себто перевозити в літні човнами, а в зимі саньми всяких урядовців, головно всіх засланців в їх подорожі на місце заслання. Всі громадські справи полаго-

З українського життя у Празі.

ПОХОРОН ІВАНА МІРНОГО.

20. III. ц. р. українці у Празі відправили за вічний спочинок одного з кращих членів своєї громади, нестогного культурно-громадського працівника, активного члена більшості українських організацій у Празі, б. члена Української Центральної Ради, а. о. державного секретаря, члена української делегації на Мірову Конференцію в Парижі, директора канцелярії Українського Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова і т. д. На гроб Покійного поклали п'ятеро десятків вісків з живих квітів у національних барвах. Попрощатися з Покійним прийшли майже всі праскі доколоні українці.

ЗА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ У ПРАЗІ.

З нагоди 22. січня — дня Музею ВБУ — до каси Т-ва почали виплатити з річних квітів свята невеличкі дати на Український Дім у Празі. Ці жертви невеличкі, бо походять вони не від заможніших громадян, а від біднішої частини, яка вже, як видно, дозріла до національної свідомості і до виконання свого громадянсько-патріотичного обов'язку. Управа Т-ва на чолі з академіком Ст. Смаль-Стоцьким випускає всі свої сили, щоб прискорити будову Українського Дому. Але це залежить не від Управи, а в першу чергу від жертвості нашого загалу.

ВИКЛАДИ ПРОФ. БОЧКОВСЬКОГО ПРО КАНАДУ.

Після свого поверну в подорожі по Канаді проф. О. Бочковський зробив цілу низку викладів про життя наших заокеанських братів. Подорож О. Бочковського та його цінні вискази на культурно-національній темі там у Канаді і тут в Європі причислялися до навчання і поглиблення зв'язків між українцями цих двох континентів. На літо ц. р. до Канади запрошений проф. Д. Дорошенко, а проф. О.

Бочковський з доручення Т-ва Прихильників Української Політехніки відіждуть до Злучених Держав Півн. Америки.

В СПРАВІ СКЛИКАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО НАЦ. КОНГРЕСУ.

Підготовка з'їзду до скликання Всеукраїнського Національного Конгресу й далі займає провідні політичні кола нашої еміграції. Під кінець березня ц. р. з цією метою відбулася у Празі нарада, в якій взяли участь і представники з краю. Виявляється, що ідея такого Конгресу набуває все більше поширення серед українського загалу та що цей загал починає відчувати потребу в об'єднанні розпороснених українських національних сил. На Конгрес покладаються великі надії. Тож не дивно, що і перешкоди до його скликання невеликі. Але треба піднятися, що Конгрес у тій чи іншій формі відбусться.

ЛИЦАРІ ЗПІД ТЕМНОЇ ЗВІЗДИ.

Щоб ширити жагоду та розбрат серед українців на еміграції, чимсь „невідомим“ злочинна рука розсилає безплатно на адресу наших установ, організацій та окремих осіб неперіодичне видання п. н. „Лицар України“. Справжні українські лицарі голосно заявляють: „Йду на вас!“ і виступали з відкритим чолом. А різні провокатори, що користуються цією назвою, виступають анонімно і нападають зза вулга.

ВИДАВНИЦТВА УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ.

У м. березні ц. р. Видавництво Т-во „Український Пласт“ у Празі з нагоди 25-ліття Українського Пласту видало серію — 4 штуки — по мистецтві виконаних у барвах листівок на пластові мотиви, працю молодого талановитого майстра-пласту М. Григорієва. Також появилася друком цікава драма на 4 дії п. н. „Останній“, що її написав Фотій Мелешко. Дк.

За здоров'я та основи розвитку українського народу.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНОГО І ПРОТИНІКОТИННОГО Т-ВА „ВІДРОДЖЕННЯ“.

В понеділок 29. III. м. відбулись Загальні Збори Т-ва „Відродження“ у доміці Т-ва (вул. Чарнецького ч. 26) при участі 52-ох членів, делегатів філій та кружків Т-ва „Відродження“ і

джуваля на „сході“, яка збиралася в міру потреби. У „сході“ брали участь тільки самостійні господарі-мужчини, і без ніяких парламентарних форм рішави все одностайною постановою („пріговором общества“).

Чоддони, хоч зовсім неосвічені, але з природи інтелігентні та цікаві. Дискретні в питаннях, але дуже точно все запитують і зміють зложити на все підмінене зараз пісно „частушку“. В обичаях і при різних обрядах дуже етикетальні. Флегматичні до краю, хитрі, зміють мовчати, де треба і не виявляють своєї думки. Люблять гріш і матеріальні користи, але брутально цього не показують. Всі православної релігії, але тільки офіційно належать до церкви тому, що хрещені, бо в душі зовсім погани, забобонні. Поправді служать двом богам — і Богові в церкві ставлять свічку і своїм шуканкам вішати шматки на каміні або дереву. Прийде помір, кличуть батюшку, щоб хресним ходом обійшов село, а рідночасно по ночах розпалюють аз селом „дерев'яний вогонь“, який на їх думку чистий і збереже народ від пошести. Чоддони ходять до церкви (як є у селі церква), сповідаються, постять і безлічно ікон („богми“) завішують хату, але не мають найелементарніших відомостей про Христа та його науку. Поеаї в їх житті нема, ні святочних гарних обрядів, ні пісень. Молодь грає на гармошці і співає „частушки“ (поби наші коломийки) ось в тому роді:

„Ла мой мілой без галаш,
Дя на мордочку он харош“

А так як жилися з тим народом за час мого побуту на Ангари, з тим всіма Шурями, Машами, Еборами, брала участь у всіх їх родинних радощах і сум'яттях і почувалася так добре, як на нашій українській селі.

(Далі буде).

13 представників преси та декількох центральних установ.

Збори відкрили в год. 12.45 пополудні голова д-р С. Парфанович-Волчуков і привітала представників преси, товариств та членів. Згадав померлих членів, що їх пам'ять вшанували присутні повстанням з місць. Зборами проводив проф. д-р І. Раковський на перемину з проф. Ю. Каменецьким, секретарював І. Костюк. Збори прийняли протокол з попередніх Заг. Зборів, що їх відчитав секр. І. Костюк і після того голова склав обширний звіт з рухливої діяльності Головної Ради. З цього звіту присутні довідалися, що Головна Рада, а радше голова з декількома членами Ради виконала дійсно великанську організаційно-пропагандистську роботу, очистила Т-во „Відродження“ зовсім з довгів та залишила ще в касі 1.000 зол. готівки. Тому кожний член може радіти, що є бодрі-одно поважне вже нині центральне т-во у Львові не лише без сотника довгу, але і ще з добре налаштованими фінансовими справами. Дуже велика теж заслуга в тому двоє урядовців Т-ва „Відродження“, що жертвенно працювали буквально цілий день за дуже низькою винагородою. А що праця урядовців була дійсно велика присутні переконалися з друкованого звіту з діяльності Г. Ради а журналі „Відродження“. З нього виходить, що канцелярія подала 1.224 листів, вислала 8.271 друку та упісень, 136.200 примірників журналу, книжок, календарів то-що. Організаційна праця Г. Ради змалюється числом 110 кружків (12 основаних у діловому році) і 13 філій (6 заснованих у діловому році). Т-во „Відродження“ має 1.374 членів абстинентів, а всіх членів 1.395. На жаль

Українська Вирізня Радіоприймачів

„ЕРГОН“

пошукує першорядних

продавців

голошення з референціями

Львів, ул. Потоцького ч. 58.

тел. 117-32.

1-2

Т-во не могло поширити своєї діяльності на Волині з приводу відомої там політики. Всеж таки в кількох місцевостях на Волині пороблено заходів над заснуванням чи пак відновленням діяльності колишніх кружків. Далі Г. Рада поглибила пропагандистську працю, поширивши значно свої видання так, що в 1936. р. видала 136.200 примірників журналу, книжок, календарів і т. п. Від 1928. р. до кінця березня ц. р. Т-во вислало у край 808.400 примірників протиалькогольного літератури. Крім того Г. Рада уклала в лютім ц. р. IX. з черги протиалькогольного і протинікотинного курсу, численні виклади по школах для молоді і по селах.

У діловому році Г. Рада присвятила теж багато уваги організації шкільної та академічної молоді. Сада теж підкреслити, що Т-во „Відродження“ не дстає ніяких субвенцій від держави чи від управи м. міста, спираючи свою реальну і незначайно корисну акцію виключно на власних силах українських абстинентів та прихильників. І лише апетії праці фінансового референта дир. Ф. Волчука завдячує Т-во дійсно гарні фінансові осяги. Присутні почули, що від 1934. р. касові впливи й обороти більшають з року на рік і дійшли в 1936. р. до 57.145 зол. Вкінці голова д-р С. Парфанович сказав, що не буде далі головою Т-ва, бо за свою важку і жертвенну працю зустрічає лише перепони та ще кампанію. З черги складав звіт проф. А. Антонович про діяльність протиалькогольних гуртків молоді та діяльність союзу українських студентів абстинентів. Касовий звіт склав скарбник О. Роїк. Опісля делегати кружків і філій складали дуже річеві і цікаві звіти з діяльності у краю, торкаючись усіх труднощів праці в терені. В імені контрольного комісії дир. П. Чубатий поставив внесок признати Головній Раді абсолюторію за її діяльність, а голові д-р С. Парфанович, фінансовому референту дир. Ф. Волчукові та обом урядовцям Т-ва висловити признання і ширю подяку за їх повну посвяти, корисну працю для Т-ва.

Над звітами розвинулась оживлена дискусія. Деякі промови критикували Г. Раду, головню за дотеперішній спосіб редагування журналу „Відродження“, інші просили голову, щоб залишався далі у провіді. Крім того молоді промовці вказували на необхідне зв'язання ідеології Т-ва з національною ідеєю. Основні висновки промовців дала голова д-р С. Парфанович. Після того Заг. Збори признали Головній Раді абсолюторію через ахлямацію.

На внесок м-ра Я. Чуми, голови другої комісії матки (перший внесок д-ра З. Залуцького про вибір комісії-матки перепав), Заг. Збори вибрали більшістю голосів до Головної Ради таких осіб: дир. Ф. Волчука, 2) дир. О. Роїка, 3) м-ра М. Ценка, 4) проф. Ю. Каменецького, 5) п. М. Никифорчина, 6) проф. А. Антоновича, 7) м-ра К. Добрянського, 8) ред. В. Глібовицького, 9) м-ра Б. Галайчука, 10) Я. Джиндру, 11) Б. Томкова, 12) п. М. Цапа та 13) п. Я. Літінського.

До Контрольної Комісії ввійшли: д-р С. Парфанович-Волчуков, дир. П. Чубатий і м-р М. Хомяк.

Тому, що Заг. Збори не вибрали голови і що дир. Ф. Волчук та д-р С. Парфанович-Волчуков зрезигнували зі свого вибору, нова Головна Рада вибере голову зпоміж своїх членів, а на їх місце ввійдуть мабуть заступники.

Після поладнання ще кількох внесків Заг. Збори закінчилися по год. 4-й пополудні відспіванням національного гімну.

Англія має нові клопоти з Індією.

Індія переходить тепер крізу провінційних самоуправ. І, квітня входить у життя нова конституція, що дає британським губернаторам право завішувати рішення самоуправних провінційних урядів. Губернатори не хотіли обійти конгресовий (національний) парламент, що не користатимуть з тих повноважень,

тому в 6-ох провінціях, де та партія має більшість, зовсім не утворено урядів.

Підчас вчорашніх демонстрацій проти нової конституції поліція арештувала 17 членів конгресу.

Офіційні кола Лондону сподіються, що цю крізу вдасться небавом злізкувати.

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Електричне вухо.

Протилетунська оборона новітньої армії, це доволі важке та складне завдання.

У Франції аж після довголітніх спроб та дослідів, аж після того як улаштували п'ять оборонних ліній між кордоном та Парижем, добились до того, що стан оборони Парижа можна вважати бодай ськ-так задовольнячим.

Це ні трохи не дивне. Аджеж ворог не піде до наступу явно. Він буде намагатися використати для своїх цілей нічну темряву. Знову при незвичайній швидкості сьогоднішніх літаків, для оборонців дуже мало буде часу на те, щоб належно приготувитися й відбити ворожий наступ. Отже найважливішим питанням у протилетунській обороні, це дізнатися вперу про летунський наступ, дізнатися в пору відкіль летять ворожі бомбомети.

Людське вухо не надається до цього. Без допомоги відповідних приладів, людське вухо почує гудіння ворожого двигуна аж тоді, коли він буде вже дуже близько. Крім цього воно не дасть ніяких вказівок, щодо напрямку, тобто про те, звідкіль надїжджає ворожий літак.

Як кіт наслукує...

Всі знаємо, що означення напрямку зі слуху для нас дуже важке й стає просто неможливе, коли почуємо відразу кілька вигуків, або коли змішається відгомін. Деякі домашні тварини краще вивінують слухом, ніж людиною.

Нпр. кіт, не зважаючи на те, що він освоєний, зберіг багачко своїх ловецьких здібностей та інстинктів. У випадку наслукування саме кіт є для нас найкращим зразком, тимбільше, що він полюбляє здебільша вночі й користується тільки слухом. У kota вуха дуже ворухки, тимто й приспособлює він їх дуже швидко до наслукування. Варто приглянутися котові тоді, як він почує легенький шорох, шелест. Коли кіт почує якийсь ледви помітний шорох, він негайно наставляє вуха в усіх напрямках навіть узад, однак завжди одно інакше від другого. Дуже швидко після цього, майже негайно, кіт повертається туди, куди слід, звідкіль справді йде шелест.

Досліди виявили, що в цій ділянці (наслукування), на перше місце вибивається кіт. Він найшвидше збагне напрямку і то без помилки. Цікаво, що поза котом, собакою, ще найкраще наслукує, ще найбільше сторожка є курка. Хоч і не має вона ворухких вух, проте в неї є спромога дуже швидко повертати голову в усі боки, бо в неї дуже гнучка й поворотна шия. Ось так і наставляє вона на всі боки голову й вуха й таким чином швидко відкриває гомін, що її цікавить, та його напрямку. Ключка дуже швидко й певно почує курчат, без уваги на те, що ще їх не може побачити.

Електричне вухо.

Ці звірята є зразком для підслухових апаратів (приладів), що їх будують люди.

Замість вух, підслухові апарати мають дуже чутливі мікрофони, що складаються на телефо-

нічні слухальця, тільки багато більші. У кожному підслуховому апараті є чотири, або й шість таких мікрофонів, скерованих у різні боки. Голос, що впадає до мікрофону слухальця, викликає в ньому електричні хвилі. Ці хвилі після відповідного посилення й переходу через деякі прилади, появляються на своєрідному екрані-таблиці як світляні лінії.

Глядач повертає апаратом так, щоб згадані світляні лінії на екрані зіллялися в одну лінію. Тоді стрілка на апараті направляється просто на предмет, що видає гомін.

Коли в підслухових апаратах є доволі мікрофонів, то вони вказують не лише поземний напрямок, але й кут піднесення, тобто висоту, що на ній є предмет, що спричинює гомін, отже й ворожий літак.

Підслухові апарати, як бачимо незвичайно чутливі, більше як тваринні вуха, що можуть почути тільки поземний напрямок, а на висоту мало вразливі, а то й зовсім ні.

Треба згадати ще й про рефлектори. У новітній армії є такі рефлектори, що як тільки „зловлять“ у свій промінь ворожого літака, то автоматично, негайно записують напрямку його лету та кут піднесення (як високо він летить).

Однак ворожі летуни добре знають про такі рефлектори. Вони доволі легко втікають зі своїми машинами зпід опіки рефлекторного проміння. З уваги на те, підслухові апарати є такі кращим засобом оборони перед ворожими літаками. Вони швидше найдуть ворога. А як уже його задуть, то тоді треба його чимскорше „підстріляти“, заки, капосний наробить шкоди. Це вже не така легка справа. До цього треба ще багато інших „приладів“.

Стрільно й числа.

Скажім, що ворожий літак летить зі швидкістю 360 кілометрів на годину, значить 100 метрів на секунду. Коли його „найшли“ на 6 кілометрів від гарматної батареї, то за одну мінуту він уже буде над нею. Отже треба страшно спішитися зі стрілами. Коли летить високо на 4.000 м., то гарматне стрільно долетить до нього аж за 15 або 20 секунд. За той час літак полетить півтора або й два кілометри вперед. Саме настільки й треба пересунути ціль, (до двох кілометрів), щоб стрільно-розірвалося не далі як 50 метрів від цілі. Інакше воно нічого ворожому літакові не зробить.

Як бачимо, на все треба великої підготовки, дбайливого вишколу людей і доброго матеріалу. Та ще й у висліді те все не дуже те й успішне...

Адже завжди якась частина ворожих літаків потрапить перебитися через перешкоди й нестримно полетить далі.

Тому найуспішнішою протилетунською обороною є сильне летунство.

Тільки воно може бути належним відпором для загонистого крилатого ворога, бож тільки воно може його прогнати, або зістрілити.

—o—

ки. Наприкінці просить Герванос, щоб ван Смітен прислав йому мішок перцю. Та перцю вже не дістав. Ван Смітен відписав коротко:

Баранячі голови.

„Ваше замовлення я дістав. Перцю не вистіло, бо по тім усім зриваю з Вами всі взаємини“.

Дальше ван Смітен відкидав домагання за- платити за страти пана Герваноса та замінив, що в Ляйпцігу, де менше „баранячих голів“, як у Мерсебургу, вже від кількох місяців захоплюються новим напунком, а купці роблять зодолі інтереси.

Зірвані взаємини.

Новсмак було панові Герваносові таке писання, навіяне сарказмом. Зірвав торговельні взаємини не тільки з ван Смітенем, але й із усіма амстердамськими купцями. Чи добре на тому вийшов? Невідомо. Відомо тільки, що мешканці Мерсебурга почали щойно від 1650 р. пити ароматичний напунк, коли в Ляйпцігу кава панувала вже від 1637 р. Зате сьогодні напевно вже не приправляють кави на росолі.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГЛОШЕННЯ ДО
НАШОГО ЩОДЕННИКА

ВИНАХІД ІНЖ. ІОГНА НУСБАВМА.

Між електричним товариством у Відні і власником одної каварні повстав конфлікт, що цікавить не тільки Відень, але і міжнародні правничі кола.

Австрійський винахідник інж. Іоган Нусбавм сконструював апарат, що при його допомозі можна заощадити 50% електричної енергії, зуживаної до освітлення чи т. п. Вістка про винахід появилася у віденській пресі, але публіка прийняла її скептично. Востати власник одної каварні порішив випробувати апарат інж. Іогана Нусбавма. При кінці місяця чисельник показав, що справді зужито половину менше енергії. Тоді й інші каварні, і то найбільші, стали замовляти апарати.

Цей винахід не на жарт затривожив електричне товариство. Воно заявило власникові каварні, що, якщо він не позбудеться того апарату, мусітиме платити повну найвищу ціну за зужиту електричну енергію, а не матиме ніяких полєжш, як досі.

Власник каварні подав справу в суд. Цією справою цікавиться цілий Відень.

—o—

ПОЛЮВАННЯ НА СЛОНІВ — МУРИНСЬКОЮ ТОРГОВЛЕЮ.

Американець Тома Балентіно дав інтерв'ю представникові „Дейлі Експресу“, де поділився своїми враженнями з полювання в Танганьї.

Незадоволений із свого кількомісячного побуту на чорнім суходолі, назвав американець свої враження „зорованою торгівлею на диких звірат“. Мешканці пустині і пущ, щоб заробити на багатьох прогуляках ловаців і собак, стали професійними наганячами.

Полювання на слонів — це найбільша атракція Африки. Мурини женуться з криком за слоном і спрямовують його до стійки ловаця. Ловець стріляє та втім спостерігає, що до безборонного звіря стріляють і мурини. Балентіно брав кілька разів участь у тій „торговлі кулями“, як сам це називає, але ніколи не міг стріляти. Набрав великої відрази до тих полювань.

„Дейлі Експрес“ називає ті ескапади в глибокій Танганьї екстравагантними та натяганням кишень туристів і запалених ловаців.

—o—

НАРЕЧЕНИЙ 130 ПАНЯНОК.

Поліція в Солуні арештувала артиста, який називав себе Петром Сакісом, але послуговався ще кількома іншими прізвищами. Спеціальність Сакіса — це заручини. Виманчував від своїх суджених гроші і відтак щезав без сліду. Сакіс записував собі дуже докладно всі свої заручини і після арештування знайшли при ньому докладний спис усіх його „суджених“ та їх знимки. Цей реєстр поміг поліції ствердити, що Сакіс був одночасно судженим 130 жінок. Найцікавіше те, що він справді ще був парубком, бо ще ні разу не оженився.

Весняні матеріяли

480 3-4

вже надійшли

„ЛЕЩКІВ“ ЛЬВІВ КОПЕРНИКА 4

Кава в росолі.

300-ліття ароматичних зернят.

Кава в росолі.

Діялось це в 1637 р., рівно 300 літ тому. Шановний добродій ван Смітен, поважний амстердамський купець, одержавши перший транспорт кави з Бразилії, прислав прибіку цього товару своєму довголітньому клієнтові в Мерсебургу, відомому купцеві Герваносові. До поштики додав таку записку:

Проба смаку.

„Від багатьох літ лучить нас сердечна приязнь. Оце одержав я заморський товар і пересилаю прибіку Ваш, щоб шановна Ваша дружина змогла ті зернятка та заварила їх у воді. Напишіть, чи смакував Вам напунк, а я повідомлю про ціну та подальші інформації“.

Лист від відомого купця та прибіка кави викликали в домі пана Герваноса велику сензацію. Шановна дружина купця вважала, що вода — це невідповідна рідина до такого екзотичного товару й тому заварила потовчені власноручно в маздирі зернятка в... росолі. Цей напунк із „отрійливим смаком“ (як казав пан Герванос) ціла родина випила з великим пієтизмом. Згодом пан Герванос сів за бюрко й написав до Вп. п. ван Смітена досадний лист, у якому обурювався на безличність купця, що присилає такий обридливий товар. Герванос домагався рішуче, щоб ван Смітен звернувся йому 16 німецьких грошів, виданих на чисткові лі-

ПРАВНИЧА СТОРІНКА.

Умовини праці і платень

РІЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

Рішення надзвичайної розсудливої комісії про збірні договори праці та винагороду.

Міністр суспільної опіки покладає надзвичайну розсудливу комісію, що по трьох засіданнях усталила для 18 січня н. р. умовини праці і платні рільних робітників на 1937/38 р. на просторі воєводства: станиславського, тернопільського і львівського крім повітів: сніського, хоросинського, березівського, прославського, перемирського, ривніського, ланцюгського та ще трьох чисто польських повітів. Рішення цієї комісії оголошено в "Урядовім Державному Мін. сусп. опіки" з 20. лютого н. р. ч. 4, пов. 33 з тим, що воно об'язує лише один рік, а саме від 1-го квітня 1937 р. до 31. березня 1938 р. Це рішення торкається усіх рільних і лісних працездатів та землетисів у них рільних робітників, а саме: формалів, пастухів, сторожів, лісників, робітників нижче 24-ох років, карбових, польських і гумених та ремісників, далі денних і сезонних рільних робітників та жінок лісових працівників (галицьких і т. п.). Рішення цієї комісії є основою індивідуальних договорів працездатів з робітниками. Якщо індивідуальні договори об'ймають умовини менше корисні для робітників, ніж їх усталине рішення загальної комісії, тоді на основі закону об'язують саме умовини цього рішення. Зате всі індивідуальні договори з кориснішими умовинами для робітників, ніж їх передбачує це рішення, об'язують на час їх закінчення. Далі працездатець не може об'язати існуючих умовин винагороду ні не може змінити усталиних цим рішенням чинити на інші (наприклад на гроші). Заміна чинити без згоди робітника неможлива. Якщо обі сторони, себто працездатець і робітник не вповідають індивідуального договору праці найпізніше до 31. грудня н. р. тоді договір продовжується мовчально на черговий рік. Працездатець об'язаний до 30 днів від ханання вступлення до праці видати робітнику: об'рахунок книжечку, що об'язує видати йому ординарію, платню і спис переданого інвентаря.

Час праці.

Розклад години праці комісія усталила ось так:

Місяць	Праця до походу	Перерва на обід	Перерва на обід	Праця до походу	Перерва на обід
Січень	7:30—11:30	—	1 1/2	1:00—3:30	—
Лютий	7:30—11:30	—	1 1/2	1:00—4:30	—
Березень	1—10 11—20 21—31	6:30 — 11:30	— — 1 1/2	1:00—5:00 1:00—5:30 1:00—6:00	—
Квітень	1—10 11—20 21—30	6:00 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—6:10 1:00—6:30 1:00—6:50	—
Травень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—7:00 1:00—7:20 1:00—7:30	1/2
Червень	1—10 11—20 21—30	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—7:50 1:30—7:50 1:30—8:00	1/2
Липень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—8:00 1:30—7:50 1:30—7:30	1/2
Серпень	1—10 11—20 21—31	5:30 — 11:30	1/2 — 2	1:30—7:20 1:30—7:00 1:30—6:30	1/2
Вересень	1—10 11—20 21—30	5:30 — 11:30	1/2 — 1 1/2	1:00—6:10 1:00—5:50 1:00—5:30	—
Жовтень	1—10 11—20 21—31	6:00 — 11:30	— — 1 1/2	1:00—5:20 1:00—4:50 1:00—4:20	—
Листопад	7:00—11:30	—	1 1/2	1:00—4:20	—
Грудень	7:00—11:30	—	1 1/2	1:00—3:15	—

На випадок пильних польських робіт, нпр. у часі засівів і жнива робітники об'язані працювати довше, але за окремою винагородою 25 сот. на годину. За спізнання до праці працездатець має право відлучити 20 сот. за кожну годину. На випадок злиного дощу або виняткової непогоди не слід виконувати праці в полі. Згаданий час не торкається пастухів, нічних сторожів і дворників. Обхід коней і худоби відбувається поза годинами праці без спеціальної доплати. Пастух є відрізняє від праці що третю неділю або свято. На випадок нагальної потреби підчас сінокосяння або жнива, робітники об'язані працювати теж в неділю або свято за винагородою по 35 сот. за годину. Сторожа, призначеного на спанню в часі виконувати своїх обов'язків, працездатець може покарати за першим разом гривнею 5 кг. жита, за другим разом гривнею 20 кг. жита, а за третім разом зовсім нагнати зі служби. Робітник дістає підчас року 8 днів платної відпустки в несвятоці дні.

Винагорода формалів.

Ординарій дістає 100 зол. річно, платних кварталів або кожного місяця з долини. Крім того дістає ординарію першого місяця кожного кварталу. Ординарій складається з 2-ох сотників пшениці і 6-ох сот. жита, а в деяких повітах 7 сот. жита. Де не сіють пшениці, дістають саме жито з тим, що за один сотнар пшениці розчислюється 130 соти жита.

В повітах: Бібрка, Борщів, Чортків, Дрогобич, Городенка, Коломия, Копичинці, Сокаль, Перемишль, Рудки, Самбір, Скалат, Снятин, Тернопіль, Терехівка і Заліщики припадає 12 соти ординарію; в повітах: Броди, Бережани, Бучач, Городок, Камінь Струмилів, Мостиська, Львів, Підгайці, Перемишляни, Радехів, Рава Руска, Рогатин, Станіславів, Стрий, Товмач, Збарж, Зборів, Золочів, Жовква і Жидачів — 11 сотнарів; і жінки на просторі колишнього богородчанського повіту та в повітах: Добромиль, Долина, Яворів, Калущ, Косів, Лисько, Любачів, Надвірня на просторі кол. печеніжинського повіту — Сколе і на просторі кол. старосамбірського повіту і Турка — 10 соти. Ординарій дістає теж 30 з поля обробленого лісовими кіними і навоженого під бараболом. Якщо не дістане поля — працездатець об'язаний дати робітнику в осіні 32 соти бараболу. Дістає теж 3 а 60м² обробленого поля недалеко домія під городищу. Далі ординарій може тримати одну корову і телу до 2-ох місяців. Працездатець дає в літі безплатно пасовисько або зелену пашу, на зиму точно означену кількість сіна, соломи на підстилку, барабол і бураків. Якщо працездатець забороняє тримати робітникам корови, об'язаний дати протягом 6-ох літніх місяців по 3 літри молока, а протягом шістьох зимових місяців по 2 л. молока. Якщо робітник сам не користує з цього права тримати корову, тоді дістає шість літніх місяців по 2 і пів л. молока, шість зимових місяців по літвора л. молока. Крім того ординарій може тримати 12 курок та дістає відповідне помешкання, найменше одну кімнату з підлогою. Вкінці дістає теж річно 5 м. твердого і 4 м. м'якого дерева на опал і то або кварталів або помісця, (§§ 15—20).

Винагорода робітників нижче 24-ох років.

Всі робітники від 18 до 21 р. життя дістають ординарію з такими змінами: 80 зол. річно, 1 сотнар менше збіжжя, поля під бараболом 15 а, 4 м. оплодового дерева, молока а знімі 1 л. в літі літвора л. денно або паші для одної корови. Робітники, але не жонаті, від 21 до 24 р. життя 100 зол. річно і пів сотнара збіжжя більше ніж робітники від 18 до 21 р. життя. Зате жонаті робітники від 21 р. або нежонаті, які вдержують родину, дістають платню та ординарію, як вище згадані ординарії, згідно з §§ 15—20.

Гумени і карбові дістають 145 зол. річної платні, полеві 120 зол. та один сотнар більше пшениці ніж формалі а одну літру молока більше.

Працездатці не можуть при жінці календарного року звільняти внаслідок старечої неадісності до праці тих робітників, що працювали безперервно 35 років або найменше 25 років а в останньому випадку лише тоді, коли скінчили 55 років. Зате на випадок неадісності до праці внаслідок старості, працездатці можуть ви-

слати їх на емеритуру з тим, що вона заповнить йому 50% нормальної винагороду. До служби зачислюється роки від 21 р. життя. На випадок смерті вище згаданих робітників, жінка і діти мешкають ще пів року і дістають винагороду за один квартал.

Винагорода служби.

Служинці, що обходять худобу і доять — дістають 80 зол. річно 9 сотнара збіжжя ординарії, з того 2 соти пшениці і меліни збіжжя; 2 л. незбираного молока денно і 15 а землі під бараболом. Якщо мешкають у лісових помешканнях дістають теж відповідну кількість опалу.

Винагорода ремісників.

Ремісники (ковалі, стельмахи) які не мають кваліфікації, лише трирічну самостійну працю та ремісники, які не мають кваліфікації практики, дістають один сотнар пшениці і один соти жита більше ніж формалі і 110 зол. річно. Зрештою винагорода така сама як формалів.

Ремісники визволені на чуждині з найменше 5-ти річною працею після визволення, дістають ту саму винагороду, що формалі з такими змінами: 180 зол. річно, 1 сот. пшениці та 1 сот. жита більше. Мають право тримати 2 корови. Якщо ремісник тримає лише одну корову, дістає замість другої корови 1 л. молока денно. На випадок заборони тримати згадані корови, ремісник дістає по 3 л. молока денно в 6-ох зимових місяцях і по 5 л. денно в 6-ох літніх місяцях.

Ремісники, які мають диплом визволення і щонайменше 15 років професійної праці, дістають 240 зол. річно та 1 соти пшениці і 2 соти жита більше ніж формалі. За неоправдані звинувачення працездатець може відлучити ремісникові 60 сот. за кожну годину.

Жінки і дітята, які лише доять корови та мають молочарське навчання, не об'язані дояти більше ніж 10 коров. Вони дістають по 1,10 золотих місячно за доями корови, і безплатно фартух до праці або 4 зол. річно на закуп фартуха.

Постійні денні робітники.

За постійних денних робітників комісія вважає тих робітників, які закріплюють а працездатцем індивідуальний договір погоджуючись постійно працювати, найменше 200 днів річно при одночасній означенні числа днів праці і в літі і в зимі. Комісія ділить постійних денних рільних робітників на такі три категорії, бо відповідно до неї припадає винагорода, а саме: I. жінки понад 16 і мужчини від 17 до 20 років життя; II. мужчини від 21 до 24 р. життя і III. мужчини понад 24 р. життя. З цієї метою поділила теж комісія простір воєводства: львівського, станиславського і тернопільського на такі два райони: I. повіти: Бібрка, Борщів, Броди, Бережани, Бучач, Чортків, Дрогобич, Городок, Городенка Камінь, Коломия, Копичинці, Львів, Мостиська, Підгайці, Перемишль, Перемишляни, Радехів, Рава Руска, Рогатин, Рудки, Самбір, Скалат, Снятин, Сокаль, Станіславів, Стрий, Тернопіль, Товмач, Терехівка, Заліщики, Збарж, Зборів, Золочів, Жовква і Жидачів.

II. повіти: Простір кол. богородчанського повіту, Добромиль, Долина, Яворів, Калущ, Косів, Лисько, Любачів, Надвірня, простір колишнього печеніжинського та старосамбірського повіту, Сколе і Турка. На цій основі комісія усталила для постійних денних робітників найменшу загальну винагороду за день праці ось так:

	Час праці	Район	Категорії робітників		
			I	II	III
I	Квітень-Травень-Червень	1	090	100	110
		2	080	090	100
II	Липень-Серпень-Вересень-Жовтень	1	120	130	150
		2	110	120	140
III	Листопад-Грудень-Січень-Лютий-Берез.	1	080	090	100
		2	070	080	090

Заробітки постійних денних робітників виплачують працездатець щотижня з долини з тим, що підчас перших 60 робочих днів працездатець має право затримати 1/3 заробітку як кавію, що II виплачує найпізніше з кінцем березня 1938 р.

СЕЗОНОВІ РІЛЬНІ РОБІТНИКИ

За сезонних робітників комісія вважає тих рілних робітників, що контрактують до постійної праці в сезоні, від дня підписання договору аж до закінчення всіх рілних робіт. Якщо часу праці заздалегідь не устійнило, то обі сторони мають обов'язок виконати договір на 14 днів наперед. Комісія устійнила найменшу місячну винагороду сезонних місцевих і замісцевих рілних робітників, приймаючи вище згаданий поділ повітів на райони і робітників на категорії, ось так:

Райони	Категорії сезонних робітників		
	I	II	III
I	20 зол.	24 зол.	28 зол.
II	16 зол.	20 зол.	24 зол.

Винагороду сезонним робітникам платять працдавець щомісяця з долини з тим, що за-тримує впродовж 2-ох місяців 50% грошової виплати як кавію, що II виплачує робітникові найпізніше останнього дня сезону. Крім того сезонні місцеві робітники дістають квартирно з долини: 100 кг. жита, 30 кг. пшениці, 30 кг. ячменю і 400 кг. бараболі з тим, що бараболі можна видати щойно в осени. Замісцеві сезонні робітники дістають тижнево з гори: 15 кг. картофелі, 3 і пів л. незбираного молока, 3 і пів кг. житної муки, 1 кг. пшеничної муки, 1 кг. каші, 1/4 кг. солонини і 1/4 кг. соли. За угодою можна змінити устійнені натуралії на інші. Збіжка мусить бути добре, здорове та чисте. Крім того сезонні замісцеві робітники дістають спільне помешкання, окреме для мужчин, окреме для жінок, спільну кухню, пральню, безплатний опал,

світло і потрібне начиння до варення та їди. На 25 робітників припадає одна кухарка, яку оплачує працдавець з тим, що вона тоді звільнена від іншої праці. Кошти подорожі до місця праці платять працдавець, а сезонним замісцевим робітникам, які працювали в одного працдавця цілий сезон, працдавець платить теж кошти поворотної подорожі. Все потрібне робітникам приладдя до праці дає працдавець безплатно з тим, що його мусять звернути по скінченні праці. Інші рілні робітники, які годяться працювати лише час від часу на деякі дні дістають винагороду не меншу ніж постійні денні робітники.

ВИНАГОРОДА ЛІСОВИХ СТОРОЖІВ.

Лісові сторожі, які заняті в лісі нижче 250 га, дістають 120 зол. річно; понад 250 га. 140 зол. річно. Винагорода платна квартирно або місячно з долини. Крім того дістають 1,8 га. доброго, або 3,2 га. лихого ґрунту під засів збіжки. Замість ґрунту дістають 12 сот. заняті в лісах нижче 250 га) або 14 сот. твердого збіжка (в лісах вище 250 га), 32 сот. бараболі або 30 а поля під бараболі. Далі мають право тримати 2 корови з телятами до 6-ох тижнів і дістають пашу для худоби. Вкінці дістають опал. безплатне помешкання, 8 днів відпустки річно. На випадок смерті жінки і діти мешкають ще пів року безплатно і дістають винагороду за один квартал.

Тепер кружки і Філії „Сільського Господаря“ повинні якнайшвидше організувати українських рілних робітників в окремі секції охорони праці і подбати про те, щоб ніде не використовували наших робітників. Якщо ми цього не зробили, страшно нужду українських рілних робітників використають натовпи комуністи та польські людологи та не завагаються довести навіть до кривавих заворушень — як винили минулорічні події в Комарнівщині та Кречовичах, щоб лише збити свій політичний капітал.

— о —

ЧОМУ КНЯЖНА ЕТОЛ НЕ ХОЧЕ

САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ?

ЖЕНЕВА. (Офіор). В Лондоні відбувся недавно другий „Конгрес миру і приязни до ССР“, якому більшовицька преса, зокрема „Ізвестія“ робили шалену рекламу. Цей часопис підкреслює, що на конгресі поруч з соцістичним полпредом і політиками виступили й англійські профсоюзні діячі і консервативні послы та навіть церковники. Ідея конгресу об'єднала всіх його учасників від Ромен Ролана до княжни Етол, від Вандервельде до єпископа Кентерберійського. Число учасників переважувало вдвоє торішнє; заступали вони організації з числом членів 2.834.608 осіб, в тім числі 25.000 учителів. З гордістю справжніх ходоців, що вирізували власних панів, підкреслюють „Ізв.“, що „присутність княжни Етол викликала загальне зацікавлення. Голова представив її конгресові як людину, що думає реально і дає належну оцінку німецької загрози. Вона так пояснює свою участь у конгресі: При зрості політичного напруження в Європі ми повинні зробити все можливе для об'єднання всіх, що можуть забезпечити вдержання миру, захисти-

ти країну і її волю. Ще до приходу Гітлера до влади деякі елементи намагалися устійнити звязки з нею (себто з княжною) та просили її прийняти участь в русі за відокремлення України від ССР. Вона відмовилася, бо їй був відомий зміст книги Гітлера „Моя боротьба“ та зрозумілі його наміри. Після цієї відмови її оголосили совітською агенткою. Але вона відмовляється й тепер брати участь в протисовітській поході...

(Такі випадки, як з княжною Етол — це характеристичні приклади снобізму та яскраві прояви аристократичного „спліну“. Така багаторічна аристократка так орієнтується у проблемах Східної Європи, як імпр. пересічний українець у віроісповідних спорах на терені Тибету. Але це не перешкаджає їй промовляти з великою самовпевненістю. Вона має слушність остільки, що її погляди та роля всіх подібних їй соцітофілських одиодумців на хід подій і правдиве обличчя Сходу Європи не мають і не матимуть найменшого впливу).

— о —

Повітова лугова конференція у Львові

Повітова конференція Лугів львівського, жовківського, бобрецького і городецького повіту відбулася у Львові 26. березня ц. р. Конференцію відкрив голова Великого Лугу д-р Роман Дашкевич, що ствердив вірість Лугової Організації і щораз прихильніше становище українського громадянства до Лугів. Сьогодні існують 753 Луги на місцях. Це нині найсильніша спортова організація українського народу. Але члени її мусять бути узаконізовані, щоб зустрінути гідно найближчі події.

Про Краєве Лугове Свято, що має відбутися 30. травня ц. р. у Львові, виголосив реферат ред. Роман Голяк. Цьогорічне свято буде полюблене в посвяченнім лугового прапору. Це наказує добре підготуватися до свята та засвідчити перед власним народом і чужими чинниками лугову ідейність, дисципліну і гарний зверхній вигляд.

У звязку зі святом обговорював голова д-р Р. Дашкевич справи повітового інструкторського курсу у Львові та визнавав делегатів, щоб усі Луги вислали своїх представників на цей курс.

Про події в Головній Старшині Великого Лугу і львівського Лугу реферувал ред. А. Курдник. В дискусії над цією справою висловлювали промови свої погляди, після чого одноголосно осудили деструктивні заходи вілних людей і ви-

словили довіря Головній Старшині та спеціально голові д-рові Р. Дашкевичеві.

Про міжнародне положення й українську визвольну справу реферувал ред. Р. Голяк. Він звернув найперше увагу на ідеологічну велику боротьбу, що її ведуть комуністи в цілому світі. Вияснювал генезу „людових фронтів“ у багатьох державах. Промовець ілюструвал свої тези прикладами із сучасної Іспанії та Франції. Доказував можливість громадянської війни у Франції та загально-європейської війни. Насвітлювал також нинішні політично-стратегічні союзи в Європі та воєнні настрії серед усіх народів.

Про внутрішню ситуацію українського народу і політику Української Парляментарної Репрезентації говорив посол В. Целевич. Завдання нашої політики спирається на двох основних засновках: 1) втримати український нарід, як незалежну національну індивідуальність, при самостійному національному житті, 2) підготувати його до здобуття власної держави. Наша власна держава може повстати тільки з чинної боротьби з Совітами, на руїнах червоної чи білої Москви. Становище політичного проводу до Лугової Організації позитивне. Провід підтримує її та старастся добути Лугові права військового вишколу.

Вислухавши реферати, конференція висловила довіря У. П. Р. та рішила просити наші політичні чинники і Голову Старшину Великого Лугу вжити всіх необхідних заходів, щоб при реорганізації Уряду Фінанчного Виховання і Військової Підготовки в цілій державі надано Луговій Організації права військового вишколу.

Окрема резолюція звучить: „Вислухавши реферат про комуністичну небезпеку, конференція визнає всіх луговиків до боротьби з комунізмом найбільшим ворогом українського народу“.

Наради закінчив голова В. Лукого Лугу д-р Р. Дашкевич, визнаючи делегатів до праці на місцях у тому напрямі, щоб з Лугової Організації вирости лави ідейних, свідомих і дисциплінованих громадян. Відспіванням лугового і національного гімну закінчили делегати кількохгодинні наради.

По широкому світі.

Японська фльота зібралась на китайських водах на висоті Тсінтао, щоб перевести ма неври.

Населення Іраку добачує в турецько-іракійсько-персько-афганському порозумінні неадачу британського плану панарабської унії.

Египетський комітет національної оборони на основі рішення уряду почав переговори з англійськими промисловими колами у справі розбудови египетського воєнного промислу. Коштом 1.200.000 егип. фунтів повстануть у Египті перші фабрики крісів, муніції, літаків і газових масок, що розбудуються з варстатів.

Совітського амбасадора з Парижа В. Потьомкіна замінували заступником народнього комісаря закордонних справ.

200 манджурців стануло перед воєнним судом у Мукдені під замітом змови проти Манджурії та Японії. Частина з них покарали смертю, частину довгого в'язницею, решту увільнили.

Павський нунцій у Берліні відбув нараду з директором німецького міністерства закордонних справ про недавню енцикліку.

Німецька тайна поліція розв'язала т. зв. „Союз анабаптистів“ у Гессені.

На коронації британського короля Японію репрезентуватиме брат мікада князь Шішібу, Німеччину — маршал Бльомберг.

НОВИНКИ.

— Т-во „Акад. Хор Бандурист“ у Львові з нагоди 30-ліття свого існування (1906—1936) рішило видати ювілейний альманах. З цією метою звертається до бувших членів Т-ва, щоб надсилали матеріали (фейлетони, спомини й ін.) і збірні знімки, — а до Вп. Панів Дирингенів Хору і Вп. П. Ів. Тиховського, першого голови, д-ра Я. Карпевича, 25-го голови, щоб ласкаво переслали свої знімки на руки п. Шухевича Юрія у Львові, вул. Косинерська 18а, найпізніше до дня 25. квітня ц. р. Кошти пересилки та прислані знімки зобов'язується Т-во якнайшорше звернути. — Львів, 25. березня 1937. — Редакційна Колегія. 529 2—1

— Загальні Збори Кооп. Українське Народне Мистецтво у Львові відбудуться в п'ятницю дня 2. квітня ц. р. в годині 5-тій попол. в льокалі „Труду“ (Клуб). Численно явитись Членів просить Надзірна Рада. 554 1—2

— Відвідайте всі Показ можливостей розбудови рідної промислу, що відбудеться у Львові при вул. Костюшка ч. 1а. І. пов. в днях від 28. березня до 5. квітня 1937; в годинах від 10. рано до 8. веч. Вхід другою брамою (1а) як до „Нового Часу“. Вступ за добровільними датками. 3—7

— Пригадуємо, що Ширші Сходини Членів Філії Союзу Українок відбуваються кожного тижня в четвер в год. 7-й в доміці при вул. Сикстуській ч. 46. У програму сходин входять цікаві реферати на різні теми. Подаємо до відома, що І. IV. відбудеться реферат Вп. Лідії Горбачевої про Лесю Українку. Просимо численно явитись. Гостям раді! 552

— В Українським Лікарським Т-ві чергові сходи членів у п'ятницю дня 2. квітня ц. р. в год. 7. вечором. Д-р Я. Малис і д-р Я. Криштальська матимуть виклад на тему: „Хірургічна Казуїстика Народної Лічниці“ з демонстрацією рентгенограмів. 551 1—1

— Комітет показу „можливостей розбудови рідного промислу“ повідомляє, що в програму показу ввійде конкурс мистецьких рекламних афішів. Афіші приймається ще до п'ятниці 2-го квітня ц. р. вечором. 555

— Югославинський хор у Львові. 8. квітня приїде до Львова славний югославинський хор „Обилич“, заснований у 1884 р. Своєю назвою взяв він від Милоша Обилича, героя та співця з Косового Поля. Проводять цим академічним хором засіди визначні професори музики, композитори та диригенти. Тепер проводить ним проф. університету д-р А. Леко. Хор їздить часто по Європі. Від 1925 р. був у Греції, Відні, Чехословаччині, Швейцарії, Мюнхені, в Румунії та Болгарії. У Мюнхені на фестивалю студентських хорів з усього світу дістав першу нагороду.

— 3 радіо. Прасяка радіостанція (470) передає в суботу 3. квітня вокальний концерт українських народних пісень. Початок концерту в год. 20.20. — Львівська радіостанція передає в суботу 3. квітня народні пісні з грамофонних плит, м. м. Колесси: 1) „Ой дуб на дубі“, 2) „Коломийка“, 3) „Вже більше літ двісті“ в виконанні хору „Сурма“. Початок в год. 15.25.

— Бродя відсвяткують Шевченкові Роковини концертом у діл 4. квітня, що його уладжує філія Т-ва „Просвіта“ в Бродях. Концерт відбудеться в салі музичного товариства при співучасті хору Боніа і опер. співака А. Гаєка. Початок концерту в год. 19. веч.

— Закладають нові „Кулка рольнічі“ в Чортківщині. Останніми часами урухомлено краниці „кулка рольнічі“ у Коліндяхах і Білій чортківської повіту. Крім цього засновано нове „кулка рольніче“ в Білобожниці. При всіх краницях „кулка“ зорганізовано скуп. У Коліндяхах мають у найближчій часі урухомити касу Стефаника та організувати курс садівництва. — Видно, що нависли польських провідників до реорганізації та закріплення польського економічного життя реалізують поляки у першу чергу по українських селах.

— Нові поштові агенції. В поштовій агенції в Незнанові завели телеграфічну й телефонічну службу в означених деших годинах. Таку сіму службу заведено в поштовій агенції в Небеснах сивіцького повіту.

— Напад на гр.-кат. п'роха. На гр.-кат. пароху в Котузові пов. Підгайці, о. Степана Саса, що вертався з поблизького села Зарваниці додому, напали невідомі осібники та стріляли з обрізу. Стріли хвибили. Причини покищо невідомі.

— Причини самогубства адвоката д-ра В. Левицького. Трагедія в Рогатині, яка скінчилася самогубством смертю д-ра В. Левицького, скоїлася на тлі подружніх непорозумінь. Покійний, старший уже, 50-літній чоловік мав майже на половину молодшу жінку, якій закидав подружню невірність. Трагічного дня п-і Левицька, побоюючись скінченого сваркою чоловіка, вибігла з дому. За нею вибіг д-р Левицький і стріляв двічі з револьверу. До матері підбігла мала донечка, між ранами веліла піти подивитись, що робить батько. 15-літнього сина Левицьких не було в дома. Важко ранений дав першу поміч лікар д-р Мельник, після чого відвезли її до лікарні у Станіславові. Покійний застрелив себе негайно після стріляв до жінки. В Рогатині перебував д-р Левицький всього 2 місяці. Були співробітником гетьманського „Хліборобського Шанху“ та великим звеличником б. гетьмана П. Скоропадського.

— Напад на жидівську родину. В Карлові пов. Сятині вночі 28. п. м. напали невідомі справники на дім торговця збіжжям Мойша Куглера. Нападники нічого не заграбили, бо втікли сполошені криком домашніх. Втікаючи застріляли Куглера і його жінку Ету.

— Краєв хр'оніка. Василь Терлецький з Горожанки Великої, літ 67, їдучи до тамошньої кооперативної заклади дістав на вулиці удар серця і вмер. — В Борткові пов. Золочів двох шуринів Гриць і Михайло Рибаків напали на Михайла Ониськова і побили його так важко, що він по 10 годинах умер. — Двох невідомих людей узброєних вилами, вдерлось до В. Малешко, селянина в Озінці к. Підгорець і стереоризувавши його забрали 25 зол. і одяг вартості 40 зол. — Божівільна Марія Наум, літ 40, із Деринова, кигулась під поїзд, який їхав із Каміньки Стр. до Львова. Поїзд переїхав її на смерть. — На дім Музи Горвата з Волиці пов. Підгайці напали якісь замасковані люди і застрашавши шинкаря та присутніх у корнім людей ставками, пограбували к. 50 пляшок го-

рівки та тютюну. Відтак утікли до близького лісу. — Невідомий справник підпалив шувар на ставі в Тернополі на шкоду Селіга Амаранта. Згоріло к. 20.000 квадр. метрів шувару. — К-змірні Старчевський, жінці жінкира зі Станіславова, невідомий справник вирвав на вул. Го-духовського торбину з гріними і атік.

— Місс Европа 1937. Слава своїми перемогами на леді, найкраща союгарка Європи — Соня Геніе, дістала звання до Голівуду. Вона виглядає як дівчинка, хоч має 25 літ, рум'яна, свіжа, правдива дитина природи. Тепер в Америці прийшла мода на природу. Виглядати акнайприродніше це ідеал жінки, зовсім так само, як довгі роки ідеалом були жінки наштучніші, з усіма принадами мистецтва на обличчі, в одязі і поведінці. Та ось прийшла мода шикла і відразу її зробили ідеальним типом. Місс Америкою на 1937 р. У Голівуді Соня Геніе купила собі маленький білий домок, зробила собі союганку із штучного леду і почала показувати, що віє. Колись у Лондоні вчилася вона танців у славної Карсавіни, партнерки Ніжинського. Думка про те, що вона мусить стати артисткою, не покидала її ніколи. Її перша фільма в Голівуді мала невичайний успіх. У Нью Йорку всі кіна поробили маетки на діл фільмі. Водночас найшла вона вже якогось людського ниречного і впевненія, що є найшасливішою дівчиною у світі. А це щось значить!

— Несподівана смерть англійського письменника. Помер визначний англійський поет і драматург Джон Дрінклотер, у 53. р. життя. Його драма „Абрагам Лінкольна“ мала теж великий успіх на чужих сценах. Кинове виробництво Вернер і Брос замовили в нього недавно сценарій фільму з нагоди коронації нового англійського короля. Тема не була легка. Культурний англійський письменник не міг дозволити собі на дешеву агітку, як це бачимо постійно на фільмах, де виседені сучасні володарі інших країн. Дрінклотер показав на екрані, як він сам до цієї праці забирається і вплив з цієї нагоди цілий ряд визначних англійців, таких як Чемберлен, Бернард Шоу і леді Астор, з якими радиться, як до такого сюжету підійти. Ці різні особи висловлюють різні погляди з цього приводу, ми чуємо їх з екрану і маємо інтелектуальну, нешаблоніову інтимну пасу. Характеристична річ, що безпосередньо після генеральної проби згадані фільми, на яку автор запросив гурт своїх приятелів, він несподівано вмер. Його зустріла та сама доля, що виседеного у цій фільмі Чемберлена.

— Ур'одина четвергачків. Якесь жінка в мілі Сток Ньюінгтоні породила четвергачків — три доньки і одного сина. Одна донька зараз юмерла, син 24 години по народинах, а двоє дітей живе.

— Стріляно з часів світової війни вбило цілу родину. Недалеко місцевості Грече ді Папідопулі вибухло гарматне стріляно, яке лежало з землі ще від світової війни. Від вибуху згинуло 40-літній хлібороб і двоє дітей. Третю дитину вибух важко ранив.

— Сніги й морози в Німеччині. Підчас ланських Великодніх Свят Німеччину навістили снігові та морози. У сніжних заспах зстрія гали авта. Бурей позривав багато телефон. проводів. У Штральсунді перервала заметіль грамзаву комунікацію. У Мінхені була правдива зимова погода — сніг і легкий морозик. У гірських околицях було 9—14 ст. морозу.

— Винчання кн. Віндсору у Франції. Аваровідомляє з Відня, що кн. Віндсору має замір залишитись в Австрії до кінця квітня. Відтак виїде до Франції, де ймовірно відбудеться його шлюб із панєю Сімпсон. При кінці травня молода пара думає вернуться до Австрії, де мекатиме довгий час на замку Вассерлеонбурзі в Каринтії.

— Причина вибуху газів у Нью Лондоні. Державний секретар хліборобства Волес проголосив висліди саідства, що його вели у справі вибуху в Нью Лондоні. Звідомлення слідчої комісії стверджує, що катастрофу спричинила вибух газів, які добувались із пиничь шкільних будинок. Вибух спричинила іскра електричного мотору. Однак звідомлення не подає, чи газ, які нагромадились у пиничнях, втікали зовсім природно зі землі, чи втікали з причини нікого подучення газових рур.

— Рішні вісти. У париській міській раді зголошено внесок, щоби одну з вулиць назвати іменем

О. Чемберлена. — Лондонські часописи повідомляють, що підчас похоронів Остіна Чемберлена звертав на себе увагу вінок від групи шоферів таксівок із таким написом: На честь пасажира, який мав завжди ласкаве слово для шофера. — В Такомі (Зл. Держави) будуть воєнний аеродром, який констуватиме 5 мільонів доларів і буде найближчий у світі. Його обслуговуватиме 200 старшин і 1.100 воєнк. — В Тегаса (Мексик) комуністи захопили цілий ряд фарм і кілька тисяч чужої худоби. Проти них вислали цілий полх піхоти. — У Ленінграді помер на удар серця совітський фільм. актор В. Максимов. — В радівні Інституті на Бульварі у Празі украв хтось 10.55 міліграмів раду в платиновім опакуванні. Вартість украденого раду є 16.985 чеських корон. — З костела св. Франціска в Празі викрали старинний хрест, виконаний з бронзового, оріхового дерева, ламованого сріблом. На перехресті рамен уміщена маленька, овальна, позолочувана коробочка з останками св. Хреста.

3 НОВИХ КНИЖОК.

Dr. Wladimir Zoloziecky. „Byzanz und Abendland im Spiegel ihrer Kunsterscheinungen“. Salzburg—Leipzig. 1936. ст. 104.

На цю книжку, що появилася недавно, нахлимо кілька відгуків у німецькій пресі. „Прагер Прессе“ пише: „Наукова підстава, велике знання цієї ділянки і подивугідне опанування предмету дозволяють на нечисленних сторінках відтворити собі духовий історичний образ доби, якої на око такі далекі проблеми нині у великій мірі стали актуальні.“

У літературному додатку до „Германії“ нахлимо цілу статтю на тему „Византиї та Заходу“, в якій автор наводить теж погляд д-ра В. Залозецького про византийські впливи у будові західної церкви.

У католицькому деннику „Баалер Фольксблат“ у відділі нових книжок автор рецензії звертає на актуальність византийського мистецтва та на докази книжки д-ра Вол. Залозецького щодо римських свіських впливів на стиль константинопольської Гатія Софія.

„Тіролер Аншайгер“ уважає книжку д-ра В. Залозецького цінним причинком до досаідів у царині досі мало просліджений.

Доповненням до згадані книжки можна вважати нову велику студию д-ра В. Залозецького в нім. мові „Софійська церква у Константинополі та її становище в історії західноєвропейської архітектури“.

Присилайте передплату!

Дописи.

ГОРОДОК.

Загальні збори Українського Носп. Банку-Каси „Поміч“. Дня 21. ІІІ. ц. р. відбулися в салі заловій загальні збори членів Українського Банку „Поміч“. На збори явилось на понад 600 членів всього несповна 40 осіб. Збори відкрив голова президі о. Епіфаній Рододаський. Касовий звіт та баланс представили директор Стефан Ластута. Загальні обороти Каси збільшилися в порівнянні з минулими роками, все таки Каса має довги з давніших літ та мусить сплачувати грубі відсотки від позичених квот на закупно площі, яку перед кількома роками набула. (Вона не уривосить її ніякого доходу, тому на підставі ухвали Наглядної Ради постановлено площу продати. Щоб вона не пішла в чужі руки, заснувався комітет, який хоче викупити площу, щоб опісля на ній станула Народній Дім). Загальний баланс у порівнянні з попередніми роками додатний. Уд'ілові капітал від 1935 р. збільшился на 1.102 зол. і вшосить 6.972 зол.; вказок було на суму 24.735.12 зол., позичок вказано на суму 19.625 зол., коштів спору 2.132 зол., довжини 3.088 зол., адміністрація 1.082 зол. Дохід з доміжних 1.792 зол., розід на її удержання 1.235. Відсотка 1.902.81 зол., сплачено 4.582 зол. Більше за 1936 р. анказує 1.487 зол. страти, яку рішено покрити із запасного фонду. Загальний оборот каси за 1936 р. 58.000 зол. Відбулося 21 заодань президі, 13 виїздів на села в справі пропаганди дрібної опалитості. Після відчитання звіту лікстратора РСЖК адв. Карачевським та звіту контрольної комісії инж. Паламарчуком прийнято дирекції Українського абсолюторія. Опісля приступлено до ухвалення бюджету на рік 1937. Тут прийшло до дуже неорієнтовної сцени між двома місцевими інтелігентами, які не піддали собі взаємно великих інтотів, що викликало агітешени серед присутнього селянства. Після ухвалення бюджету на 1937 р. (зі стратою) та доповнення вибору трьох членів Наглядної Ради освітньо збори.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

ШАФКОВІ КУФРИ

закриті, містять на постіль, коробки на шафках та комоді, багажні наші по цілком найкращим поручам

Робітниче управління
капітальна
Н. БАРЕР
Зала, Сінкстуська ч. 2, квіт. 8-ма, Салікарка

Театри.

Український Театр "Заря"

КАЛІС Ш. ЗАГІРНІ:

ДОЛІНКА:

81. III. Тарас Шевченко.

1. IV. Мураші.

БОЛЕХІВ:

2. IV. Тарас Шевченко.

3. IV. Мураші.

4. IV. Земля (Стефанієвська акад.).

Великий театр:

Середа 31. III. год. 7.30 веч. "Сальомея"
в Іринею Алізерівну; попереду "Чор.
да жінка із сонця". Вистава закупле-
на; купони "Або" неважкі.Четвер 1. IV. год. 7.30 веч. "Медан
Сам Жон" в Іринею Алізерівну.

Зол. 14 — ПАПІРОСНИЦІ

з прилад. срібла тікани

у ГРИНБЕРГА, Сінкстуська ч. 4.

КІНА.

АПОЛОН: "Аллагія город" в Марі

Дітріх і Чарл. Вестом.

АТЛАНТИК: "Місця соната" в Ім.

Палерсоні.

ВАНІА: "Родина Ротшильдів", "На

судна на Кавказі".

ГРАМІНА: "Шаренх" в Мартою

Ерст.

ЕВРОПА: "Три сестри Певні".

КАСІНО: "Камелієва жінка" в Гретою

Гарбо.

КОМЕРСІН: "Шарик легкої бригади"

(Гармакський опер).

МАРСУСЕНКА: "Багате білізтво" в

Шарлені Темплі.

МЕТРО: "Камелія чарівна" в Мартою

Ерст і "Чудо-жінка".

МІРАЖ: "Володар підземного цар-

ства в Лео Чанею.

МІЗІА: "Сон Франціско".

ПАЛІАС: "Ордінат Міхоровський" в

Тамарою Веллерсдорф.

ПАН: "Варвара Радналієва" в Сис-

сарськом.

ПАНС: "Ідиця" в Яд. Сомарськом.

РАВ: "Буде вранце" в Шопом і

Томасом.

СВІТ: "Випрова на планету Монго" та

"Кай і Мабель".

СТИЛІВБЕ: "Сон на сон" в Паллею

Веселі і реві.

ТОН: "Чорний Граф" в Патом і Пата-

зонію і доплі.

УТІХА: "Малый король" і реві.

ХІМЕРА: "В сонномому сні" в Ів.

Батуров.

ФОТОПЛЯСТИНОК.

(на Мейсєвськ 3.)

"Бостон".

ЗАНОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 31. березня 1937.

Берлін (357) 14.15 Розр. музика, 17.00
Сучасна музика, 19.15 Гайковий творі,
20.30 Нові пісні мюзік, 21.00 "Прим-
аріонів несподіванки" веселий театр,
22.30 Танцюва музика, Білгород (437)
18.00 Нар. пісні, 19.30, 20.00 Серіяка,
20.30, 21.00 Гумор, 21.30 Оп. мелоді, орк.
есті, Будалешт (350) 17.30 Циг. музика,
18.35, 19.00 Союз на фізії, 19.30, 20.00,
21.00, 22.00 "Іван В'їто" оп. Качега,
Відень (507) 15.15 Авд. для дітей, 18.35
Будалешт: Мова вірня, 19.25, 20.00, 21.00,
22.00 "Студент-прохня" оп. Мілсера,
Дантшильдендер (1571) 14.00, 16.00 Му-
зика, 18.00 Сучасна музика, 20.45, 21.00
Орк. концерт, Міліно (369) 17.15 Форт.
ресті, 19.00, 20.40 Розр. музика, 21.00
Конц. 22.15 Форт. ресті, 1. Альбер-
тедлі, Мінхен (406) 8.30, 9.00 Весела
музика, 18.30 Концерт солісти, 18.00 Розр.
музика, Прага (470) 16.40 Квіртет Мен-
дільсону е-моль, 22.30 Форт. творі
Дюшана та Феретера, Радіо Парі (1648)

ПОЛЕКША ДЛЯ ТИХ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ!

При ревматизмі, артритизмі, нервоболіях, ісхіялі і т. п.
успішно діє натиріння

„EMBETA-STAWOLIT“ Rej. Nr. 39

Mgr. W. Paździerskiego

Продажа в аптеках і аптечних складах.

Хем. фабр. „Pharmachemia“ — Бидгош. 7-7

18.00 Орк. концерт, 14.15 Вок. дуєт,
17.30, 18.30, 19.30 Вок. Концерт, 17.45,
19.45 Форт. ресті, 21.00, 22.00, 23.00
Опера, Рим (421) 17.15 Камер. концерт,
19.45, 20.40 Розр. музика, 21.00, 22.00, 23.00
„Синдліська вечірня“ оп. Верді.

Четвер, 1. квітня 1937.

Берлін (357) 16.45 Дансели пісні, 1.
Прим. сонр. форт. 19.45 Соната, 20.30,
21.00 Веселий театр, Будалешт (350)
18.40 Форт. ресті, 22.20 Орк. концерт,
Відень (507) 12.00 Розр. концерт, 15.15
Дит. дитя, 17.30 Спіл. ресті, 17.40
Форт. ресті, 20.30, 21.00 Весела
1-квітня авд. 21.30, 22.30 Веселий
концерт балет, Дантшильдендер (1571)
14.00, 16.00 Музика, 18.00 „Діверса-
ло-хання“ чотири балет на хор і дит-
істор, 20.10, 21.00 Веселий театр, Кошці
(359) 18.30, 18.00 Дан. Закарпаття, 19.50,
20.00 Орк. концерт, Міліно (369) 17.15
Соната, Беріто, 20.40 Розр. музика,
21.00, 22.00, 23.00 „Амор деа три ре“ оп.
Монтсера, Мінхен (406) 12.00 Орк.
концерт, 16.30 Форт. ресті, 19.15 Сим-
фонія е-моль Брамса, Прага (470) 17.15
Соната е-дур Баха, 18.00 Логічний пісн.
18.30 Орк. концерт, 19.25 Концерт хор
корсесних студент, 21.00 Концерт
фільм. орк., Радіо Парі (1648) 12.15, 14.00
Розр. музика, 14.15 Вок. дуєт, 15.30,
17.30, 21.00 Вок. концерт, 18.00, 19.00 „Го-
радія“ трог. Корнелі, 21.45, 22.00 Ка-
меральна музика, 22.45 Фестиваль Ме-
самора, Рим (421) 17.15 Танцюва музика,
20.40 Розр. музика, 21.00 Комедія В.
Шома, 21.40, 22.00 Розр. концерт.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 31. березня 1937.

1.30 Радіо-журнал, 7.25 Програма
на зміну, 7.30 Трохи інформації, 7.35
Лісна музика в гр. пл., 11.57 Сигнал
часу, 12.00 Мала оркестра, 12.40 Полудн.
девич, 12.50 Концерт балет, 13.00 Го-
сподарські акція, 13.15 Рекламна гу-
тірка К. К. О., 13.17 Рекламний концерт,
13.30 Лівський об'єкт акція, 13.35 Форт.
музика в гр. пл., 15.45 Технічна серіяка,
15.55 Б. Руад: Зінч вінохні Татр,
гр. пл., 16.00 Програма на зміну, 16.05
Святкові відомості, 16.15 16.30 Су-
часна опер. музика, гр. пл., 17.00 Від-
чит, 17.15 Концерт солісти: соп. акад.
форт. 17.50 Хаос і внутр. лад: Гутіра
в приклетом, 18.00, 18.15 Спортивні акція,
18.20 Колонна, в гр. пл., 18.40 Загальна
серіяка, 18.50 Огляд літературних
видань, 19.00 „Механіка“ фільм. От.
Беромського, 19.20 Розривний кон-
церт, режисер, Радіо-Ісінська сопран,
гр. пл., 20.35 Хвиля бора студій, 20.45
Вечірній деши, 20.55 Актуальна гу-
тірка, 21.00 „Гармонія Шопена“ в опер.
Каден-Вандерсдорф, форт. 21.45 Театр
Улія: „Дні Марії Стюарт“ (Ю. Стані-
ського, Фр. Шілера), 20.25 Мала орк.: у
перерві 22.45 Останні акція, 23.00 Тані.
музика в гр. пл.

Четвер, 1. квітня 1937.

6.30 Радіо-журнал, 6.53 Рухація,
6.56 Про нову ліній календар, 7.00 Му-
зика в гр. пл., 7.15 Радіо-журнал,
7.25 Програма на зміну, 7.30 Народні ка-
пелі, 8.00 Авдія для дітей, 11.30 Муз.
пораток для молоді середніх пісн., 11.57
Сигнал часу, 12.05 Концерт салон. орк.,
12.40 Полудняний деши, 12.50 Вагате-
ство в народних піснях, 13.00, 15.00
Господарські акція, 15.15 Розр. концерт,
за гр. пл., 16.00 Загальна серіяка, 16.15
Культурне життя столиці, 16.30 Хвиля
пісн. для старших дітей, 16.35 Ко-
лонна-пісн. в середній в. авд. Лосе-
в-Монішю, сопран, форт., 17.05
Фільм: Геть в життя, 17.15 Вечірній
Квіртет на форт., обій, кларнет, валль-
гери і форт., 17.50 Про літній Вінікі:
„Бетонія“, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10

Сигналі комунікат, 18.15 Спортивні акція,
18.20 Музика в гр. пл., 18.45 Про-
грама на зміну, 18.50 Актуальна гу-
тірка, 19.00 Театр Улія: „Синдліська
вечірня“ Л. Прадзеля, 19.30 Фільм
при мікрофоні, 20.30 Коса, оперетт нар.
промислу, 20.45 Вечірній деши, 20.55
Актуальна гутірка, 21.00 Фр. Віно-
сний: форт., серіяка, прелюдій, 21.50
Орк. концерт, 22.45 Танцюва музика
гр. пл.

Радіокутік.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

В Америці мешкає 44 тис. аматорських
радіо-навігаторів, в тому 344 жінок.Перші радіо-проби в Бельгії робилися
в 1907 р. Безпосередньо перед війною
навігатори що субіти музичні акадмі.В Бостоні має повестити перше музич-
ні радіо-е-е, але наслідатиме про-
граму призначену для музичного на-
селення Сполучених Штатів. Ініціатори
і продюсери музичної радіо-е-е
будуть отримувати самі музичні.У Сполучених Штатах прокутують
будову 13 стай сілєю 500 квіт. До-
сліджує тільки одна така стай в Шин-
гати.Англійська радіо-е-е має студій в 15
містах Англії.В Нідерланді поширює кімля тисів
радіо-е-е, серед яких є і су-
пергетеродіни на всі хвилі араз в апа-
ратуру для грамофонних кружків. Ці-
ни цих приладів вагаються від 170 до
до 285 марок.Один французький інженер сконструю-
вав детекторний приймач у з'яному
прі.

ЧУЖОЗЕМНІ СОЛІСТИ.

Польська Радіо-е-е на 2. квітня
двох бельгійських артисток: серіяка
Бюсе-Ролін і піаністку Франсіс де Га-
ган. У програмі оспіват на скрипку
і фортепіан Баха і Моцарта. Початок кон-
церту в год. 17.15.Ціла столиця преса звернула увагу
на фортепіанний речиталі американ-
ської піаністки Анджеліни Моралес, для
пелення зустріли в Варшаві. Підкрес-
лювали прекрасну техніку гри, цікавий
підхід до композиції і глибоку музичну
культуру піаністки. Також радіослухач
матимуть можливість ознайомитися з
грою американської артистки. Радіо-
ний концерт Анджеліни Моралес відбудеться
3. квітня год. 18.30.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що від дня 30
березня н. р. кооперативна платня за
з'якою Лівки:

1 кг. масла десертного блоку.	3.15 зод.
1 кг. масла десертного, бочкове визначо в боч. опакуванні.	3.20
1 кг. масла есп. платити і експ. опаку. визначо де- фінітивно	3.20
молоко від 11. І. ц. р.	0.18—0.19
молоко есп.	3.00

Тенденція на масло і молоко удержані,
на зміну знижова.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 30. III.
н. р. платня своїм доставляти за 1 кг.
живої птиці, з'якою подіяра птахо-
мисарні „М. С.“ у Лівки, (на Білль-
ського ч. 3) такі ціни:

Індички І. кд., добре умісней, повногруді товсті.	1.45 зод.
Курки молоді І. кд. товсті без важину на ногах від 1.80 кг.	1.10
Кавки товсті І. кд. щойно від 1.80 кг. игору	1.30
Слабших сортів від више поданих не приймає.	

ОПОВІСТКИ.

Кружок „Рідної Школи“ ім. Альбіни
Якович у Станіславові відкриває з
днем 1. квітня н. р. безплатні „Підгото-
вочні“ до вступного іспиту до І. кд.
гімназії для хлопців і дівчат. Зголошен-
ня приймає Кандидар Кружка Р. Ш.
при вул. Голузовського 54. — Старшина
Кружка „Рідної Школи“ ім. Альбіни Я.
Якович у Станіславові.
530 7—2

М-р Ф. Василько, Лів. Франція. Ого-
лошення конституції 25. Франції. Про-
симо належність віддати після того
оголошення помістимо. — Адміністрація

КУПНО-ПРОДАЖА

БРЮХОВИЧІ, поштова вілла, 14 кім-
нат, цвир, оштет деревна, 8.500, вилд
5.000, Богот — Вулиця 24, Тел. 235-88.
552 1—1

МАШИНИ до писання в писаному укра-
їнсько-польським мов та мовним від
зод. 300.— ордєр окупіно Ю. Домана
Лівки, Валома 11.
550 1—5

ПІДПРИЄМСТВА

В ДОРІ коло Ярмча до лінійку в
гарній пологоні, близько стай піані-
он в цілості, еспет, частинно, або самі
сухля. Піаніон надатися рівною для
Вн. П. Лівки на саауторів рівною для
пошукатися фазіон-пукірка до отво-
рення при пеленні пукірки. Може бути
спіла або анідай. Зголошенія устно:
Домініканська 11. II. цв. м. 10. від 8-11
рано. По 3. квітня 1937 р. писані:
Дора „Малла“.
505 3—3

РІЖНІ

НОВДРИ — овета вонна, пошт. Вирі-
ля БАНК, пл. Марійська 6.
508 2-10

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, че-
ресні, дитинні, проти усунення матиці від
гарантєю аякою відомо УКР. ОРТОПЕ-
ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА,
Лівки, вул. Вірменська ч. 15. 2916 40-100

ОГОЛОШЕННЯ.

Шукаєте праці? —

Певно знайдете її, якщо
даєте оголошення до
нашого щоденника

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гі-
гієнічні артикули по найдешевших цінах
купують тільки у найопіднішій

ПЕРФУМЕРІІ

С. ФЕДЕРА
Львів СИНСТУСЬКА 7
Філія КОПЕРНИКА 15а

Кожний покупець, що поклічється на
оце оголошення „Діло“ дістане ЗА-
ДУРНО гарний дарунок.

Перша Українська Швацька
„ЕМКА“
Львів, Личаківська 14. І. п.
Готове мужське білля з добрих
матеріалів у великому виборі.
Замовлення з власних і дитинних у
робітні матеріалів виконується ско-
ро і солідно. Конкуренційні ціни.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 км. одношпальтовий або його місце в руб. рні оголошені	зод. 0.25	Дрібні оголошення від слова: матримоніальні і приват. кореспонденція по купо, продаж, анімації і т. п.	зод. 0.15	Остання сторінка 1/1	зод. 480—
1 км. одношпальтовий в тексті і пошпальках	зод. 0.80	шукаючи праці	зод. 0.10	Остання сторінка 1/2	зод. 250—
1 км. одношпальтовий на першій сторінці	зод. 0.80	слова товстим друком подвійно.	зод. 0.05	Остання сторінка 1/4	зод. 180—
				Остання сторінка 1/8	зод. 120—

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видан Виданняча Свіжа „Діло“

В друкарні Вид. Свіжж „Діло“, Львів, Ринок 10.